

श्रीः
श्रीमते रामानुजाय नमः
श्रीमते निगमान्तमहादेशिकाय नमः

कृष्णयजुर्वेदीय तैत्तिरीय ब्राह्मणे
॥ तृतीयाष्टके सप्तमः प्रश्नः ॥
(अच्छिद्रम्)

This document has been prepared by

Sunder Kidāmbi

with the blessings of

श्री रङ्गरामानुज महादेशिकन्

His Holiness śrīmad āṇḍavan śrīraṅgam

श्रीः
श्रीमते रामानुजाय नमः
श्रीमते निगमान्तमहादेशिकाय नमः
॥ तृतीयाष्टके सप्तमः प्रश्नः ॥
(अच्छिद्रम्)

हरिः ओ(४)म्।
सर्वान् वा एषोऽग्नौ कामान्प्रवेशयति।
योऽग्नीनन्वाधाय व्रतमुपैति।
स यदनिष्ट्वा प्रयायात्।
अकामप्रीता एनं कामा नानुप्रयायुः।
अतेजा अवीर्यः स्यात्।
स जुहुयात्।
तुभ्यं ता अङ्गिरस्तम।
विश्वः सुक्षितयः पृथक्।
अग्ने कामाय येमिर् इति।
कामानेवास्मिन्दधाति ॥ 1 ॥

कामप्रीता एनं कामा अनु प्रयान्ति।
तेजस्वी वीर्यावान्भवति।
सन्ततिर्वा एषा यज्ञस्य।
योऽग्नीनन्वाधाय व्रतमुपैति।

स यदुद्वायति।
 विच्छित्तिरेवास्य सा।
 तं प्राञ्चमुद्धृत्य।
 मनसोपतिष्ठेत्।
 मनो वै प्रजापतिः।
 प्राजापत्यो यज्ञः ॥ 2 ॥

मनसैव यज्ञं सन्तनोति।
 भूरित्याह।
 भूतो वै प्रजापतिः।
 भूतिमेवोपैति।
 वि वा एष इन्द्रियेण वीर्येणर्ध्यते।
 यस्याहिताग्नेरग्निरपक्षायति।
 यावच्छम्यया प्रविध्यैत्।
 यदि तावदपक्षायैत्।
 तं संभरेत्।
 इदं त एकं पर उत एकम् ॥ 3 ॥

तृतीयेन ज्योतिषा संविशस्व।
 संवेशनस्तनुवै चारुरेधि।
 प्रिये देवानां परमे जनित्र इति।
 ब्रह्मणैवैनं संभरति।

सैव ततः प्रायश्चित्तिः।
यदि परस्तरामपक्षार्यैत्।
अनु प्रयायावस्येत्।
सो एव ततः प्रायश्चित्तिः।
ओषधीर्वा एतस्य पशून्पयः प्रविशति।
यस्य हविषे वथ्सा अपाकृता धरन्ति ॥ 4 ॥

तान् यद्दुह्यात्।
यातयाम्ना हविषां यजेत।
यन्न दुह्यात्।
यज्ञपरुरन्तरियात्।
वायव्यां यवागूं निर्वपेत्।
वायुर्वै पयसः प्रदापयिता।
स एवास्मै पयः प्रदापयति।
पयो वा ओषधयः।
पयः पयः।
पयसैवास्मै पयोऽवरुन्धे ॥ 5 ॥

अथोत्तरस्मै हविषे वथ्सानपाकुर्यात्।
सैव ततः प्रायश्चित्तिः।
अन्यतरान् वा एष देवान्भागधेयेन व्यर्धयति।
ये यजमानस्य सायं गृहमागच्छन्ति।

यस्य॑ सायं॑ दुग्ध॑गं ह॒विरार्ति॑मा॒र्छति॑ ।
 इन्द्रा॑य व्री॒हीन्नि॒रुप्यो॑प॒वसेत् ।
 पयो॑ वा ओष॑धयः ।
 पयं॑ ए॒वारभ्य॑ गृही॒त्वोप॑वसति ।
 यत्प्रा॒तः स्यात् ।
 तच्छृ॑तं कुर्यात् ॥ 6 ॥

अथे॑तर ऐ॒न्द्रः पु॒रोडा॑शः स्यात् ।
 इन्द्रि॑ये ए॒वास्मै॑ स॒मीचीं॑ दधाति ।
 पयो॑ वा ओष॑धयः ।
 पयः॑ पयः॑ ।
 पय॑सै॒वास्मै॑ पयोऽव॑रुन्धे ।
 अथो॑त्तरस्मै ह॒विषे॑ व॒थ्सान॒पाकु॑र्यात् ।
 सैव॑ ततः प्राय॑श्चित्तिः ।
 उ॒भया॑न् वा ए॒ष दे॒वान्भा॑ग॒धेये॑न् व्य॑र्धयति ।
 ये यज॑मानस्य सा॒यं च॑ प्रा॒तश्च॑ गृह॒माग॑च्छन्ति ।
 यस्यो॑भय॑गं ह॒विरार्ति॑मा॒र्छति॑ ॥ 7 ॥

ऐ॒न्द्रं प॑ञ्चशरावमोद॒नं निर्व॑पेत् ।
 अ॒ग्निं दे॒वता॑नां प्रथ॒मं य॑जेत् ।
 अ॒ग्निमु॑खा ए॒व दे॒वताः॑ प्रीणाति ।
 अ॒ग्निं वा अ॒न्व॒न्या दे॒वताः॑ ।

इन्द्रमन्व॒न्याः।
ता ए॒वोभ॒र्याः॑ प्रीणाति।
पयो॒ वा ओष॑धयः।
पयः॒ पयः॑।
पय॑सै॒वास्मै॒ पयोऽव॑रुन्धे।
अथोत्त॑रस्मै ह॒विषे॑ व॒थ्सान॒पाकु॑र्यात् ॥ ४ ॥

सैव ततः॒ प्राय॑श्चित्तिः।
अ॒र्धो वा ए॒तस्य॑ य॒ज्ञस्य॑ मीयते।
यस्य॒ व्रत्ये॑ऽह॒न्पत्य॑नालम्भुका भव॑ति।
ताम॑प॒रुध्य॑ यजेत।
सर्वे॑णै॒व य॒ज्ञेन॑ यजते।
तामि॒ध्वोप॑ह्वयेत।
अमृ॑हम॑स्मि।
सा त्वम्।
द्यौर॒हम्।
पृथि॒वी त्वम्।
सामा॒हम्।
ऋक्त्वम्।
तावेहि॑ संभ॑वाव।
स॒ह रेतो॑ दधाव॑है।

पु॒गं॒से पु॒त्राय॒ वेत्त॑वै।
रा॒य॒स्पोषा॑य सु॒प्रजा॒स्त्वाय॑ सु॒वीर्या॒येति॑।
अ॒र्ध ए॒वैना॒मुप॑ह्वयते।
सैव ततः प्रायश्चित्तिः ॥ 9 ॥

द॒धाति॒ य॒ज्ञ उ॑त॒ एकं॒ धर॑न्ति रुन्धे
कुर्यादा॒र्च्छत्य॒पाकु॑र्यात्पृथि॒वी त्वम॒ष्टौ च॑ ॥ 1 ॥

सर्वान् विवै यदि परस्तरामोषधीरन्यतरानुभयानर्धो वै ॥

यद्विष्व॑ण्णेन जुहुयात्।
अप्र॑जा अप॒शुर्य॑जमानः स्यात्।
यदना॑यतने निनयेत्।
अ॒ना॒य॒त॒नः स्या॑त्।
प्रा॒जा॒प॒त्य॒य॒र्चा व॑ल्मीकव॒पाया॒मव॑नयेत्।
प्रा॒जा॒प॒त्यो वै व॒ल्मीकः॑।
य॒ज्ञः प्र॒जाप॑तिः।
प्र॒जाप॑तावेव य॒ज्ञं प्रति॑ष्ठापयति।
भूरि॑त्याह।
भू॒तो वै प्र॒जाप॑तिः ॥ 10 ॥

भूति॑मेवोपैति।
तत्कृ॑त्वा।
अ॒न्यां दु॒ग्ध्वा पुन॑र् होत॒व्यम्॑।

सैव ततः प्रायश्चित्तिः।
यत्कीटावपन्नेन जुहुयात्।
अप्रजा अपशुर्यजमानः स्यात्।
यदनायतने निनयेत्।
अनायतनः स्यात्।
मध्यमेन पर्णेन द्यावापृथिव्ययर्चाऽन्तः परिधि निनयेत्।
द्यावापृथिव्योरेवैनत्प्रतिष्ठापयति ॥ 11 ॥

तत्कृत्वा।
अन्यां दुग्ध्वा पुनर् होतव्यम्।
सैव ततः प्रायश्चित्तिः।
यदववृष्टेन जुहुयात्।
अपरूपमस्यात्मञ्जायेत।
किलासो वा स्यादर्शसो वा।
यत्प्रत्येयात्।
यज्ञं विच्छिन्द्यात्।
स जुहुयात्।
मित्रो जनांक्ल्पयति प्रजानन् ॥ 12 ॥

मित्रो दाधार पृथिवीमुत द्याम्।
मित्रः कृष्टीरनिमिषाऽभिचष्टे।
सत्याय हव्यं घृतवञ्जुहोतेति।

मि॒त्रेणै॒वैन॑त्कल्पयति।

तत्कृ॒त्वा।

अ॒न्यां दु॒ग्ध्वा पुन॑र् होत॒व्यम्।

सैव ततः प्रायश्चित्तिः।

यत्पूर्वस्या॑माहु॒त्याग्ं हु॒ताया॑मुत्तराऽऽहु॒तिः स्कन्दे॑त्।

द्वि॒पाद्भिः प॒शुभिर्य॑ज॒मानो व्य॑द्ध्येत।

यदुत्तरया॑ऽभिजु॒हयात् ॥ 13 ॥

चतु॑ष्पाद्भिः प॒शुभिर्य॑ज॒मानो व्य॑द्ध्येत।

यत्र॒ वेत्थं॑ वनस्पते दे॒वानां॑ गुह्या॒ नामानि॑।

तत्र॑ ह॒व्यानि॑ गाम॒येति॑ वानस्प॒त्यय॒र्चा स॒मिध॑मा॒धाय॑।

तूष्णीमे॒व पुन॑र्जुहयात्।

वन॒स्पति॑नै॒व य॒ज्ञस्या॑र्ता॒ चाना॑र्ता॒ चाह॑ती॒ विदा॑धार।

तत्कृ॒त्वा।

अ॒न्यां दु॒ग्ध्वा पुन॑र् होत॒व्यम्।

सैव ततः प्रायश्चित्तिः।

यत्पुरा प्रया॑जेभ्यः प्राड॒ङ्गारः॑ स्कन्दे॑त्।

अ॒ध्व॒र्यवे॑ च॒ यज॑मानाय॒ चाक॑ग्ं स्यात् ॥ 14 ॥

यद्दक्षि॑णा।

ब्र॒ह्मण॑े च॒ यज॑मानाय॒ चाक॑ग्ं स्यात्।

यत्प्र॒त्यक्।

होत्रे च पत्नियै च यजमानाय चाकग्ं स्यात्।

यदुदङ्।

अग्नीधे च पशुभ्यश्च यजमानाय चाकग्ं स्यात्।

यदभि जुहुयात्।

रुद्रोऽस्य पशून्घातुकः स्यात्।

यन्नाभि जुहुयात्।

अशान्तः प्रहियेत ॥ 15 ॥

स्रुवस्य बुध्नेनाभि निदध्यात्।

मा तमो मा यज्ञस्तमन्मा यजमानस्तमत्।

नमस्ते अस्त्वायते।

नमो रुद्र परायते।

नमो यत्र निषीदसि।

अमुं मा हिग्ंसीरमुं मा हिग्ंसीरिति येन स्कन्देत्।

तं प्रहरेत्।

सहस्रशृङ्गो वृषभो जातवेदाः।

स्तोमपृष्ठो घृतवान्थसुप्रतीकः।

मा नो हासीन्मेत्थितो नेत्त्वा जहाम।

गोपोषं नो वीरपोषं च यच्छेति।

ब्रह्मणैवैनं प्रहरति।

सैव ततः प्रायश्चित्तिः ॥ 16 ॥

वै प्रजापतिस्थापयति प्रजानन्नभिजुहुयात्स्याद्घ्नियेत
जहाम् त्रीणि च ॥ 2 ॥

यद्विष्णुणेन प्राजापत्ययर्चा यत्कीटा मध्यमेन
यदववृष्टेन यत्पूर्वस्यां यत्पुरा प्रयाजेभ्यः
प्राङ्ङारो यदक्षिणा यत्प्रत्यग्यदुदङ्ङः ॥

वि वा एष इन्द्रियेण वीर्येणर्द्ध्यते।
यस्याहिताग्नेरग्निर्मथ्यमानो न जायते।
यत्रान्यं पश्येत्।
तत आहत्यं होतव्यम्।
अग्नावेवास्याग्निहोत्रं हुतं भवति।
यद्यन्यं न विन्देत्।
अजायाग्ं होतव्यम्।
आग्नेयी वा एषा।
यदजा।
अग्नावेवास्याग्निहोत्रं हुतं भवति ॥ 17 ॥

अजस्य तु नाश्नीयात्।
यदजस्याश्नीयात्।
यामेवाग्नावाहुतिं जुहुयात्।
तामद्यात्।
तस्मादजस्य नाशयम्।
यद्यजां न विन्देत्।

ब्रा॒ह्मण॑स्य॒ दक्षि॑णे॒ हस्ते॑ हो॒त॒व्यम्॑ ।
 ए॒ष वा अ॒ग्निर्वै॑श्वान॒रः ।
 यद्ब्रा॑ह्मणः ।
 अ॒ग्नावे॒वास्या॑ग्नि॒होत्र॑ग्ं हु॒तं भ॑वति ॥ 18 ॥

ब्रा॒ह्मणं॑ तु व॑स॒त्यै नाप॑रुन्ध्यात् ।
 यद्ब्रा॑ह्मणं व॑स॒त्या अप॑रुन्ध्यात् ।
 यस्मि॑न्ने॒वाग्नावाहु॑तिं जुहुयात् ।
 तं भा॑ग॒धेये॑न॒ व्य॑र्धयेत् ।
 तस्मा॑द्ब्राह्मणो व॑स॒त्यै नाप॑रुध्यः ।
 यदि॑ ब्राह्मणं न वि॒न्देत् ।
 दर्भ॑स्त॒म्बे हो॑त॒व्यम्॑ ।
 अ॒ग्नि॒वान् वै दर्भ॑स्त॒म्बः ।
 अ॒ग्नावे॒वास्या॑ग्नि॒होत्र॑ग्ं हु॒तं भ॑वति ।
 दर्भा॑ग्स्तु नाध्या॑सीत ॥ 19 ॥

यद्दर्भान्ध्या॑सीत ।
 यामे॒वाग्नावाहु॑तिं जुहुयात् ।
 तामध्या॑सीत ।
 तस्मा॑द्दर्भा नाध्या॑सित॒व्याः ।
 यदि॑ दर्भान्न वि॒न्देत् ।
 अ॒प्सु हो॑त॒व्यम्॑ ।

आपो वै सर्वा देवताः।
 देवतास्वेवास्याग्निहोत्रं हुतं भवति।
 आपस्तु न परिचक्षीत।
 यदापः परिचक्षीत ॥ 20 ॥

यामेवापस्वाहुतिं जुहुयात्।
 तां परिचक्षीत।
 तस्मादापो न परिचक्ष्याः।
 मेध्यां च वा एतस्यामेध्यां च तनुवौ सगंसृज्येते।
 यस्याहिताग्नेरन्यैरग्निभिरग्रयः सगंसृज्यन्ते।
 अग्रये विविचये पुरोडाशमष्टाकपालं निर्वपेत्।
 मेध्यां चैवास्यामेध्यां च तनुवौ व्यावर्तयति।
 अग्रये व्रतपतये पुरोडाशमष्टाकपालं निर्वपेत्।
 अग्निमेव व्रतपतिग्ं स्वेन भागधेयेनोपधावति।
 स एवैनं व्रतमालम्भयति ॥ 21 ॥

गर्भग्ं स्रवन्तमगदमकः।
 अग्निरिन्द्रस्त्वष्टा बृहस्पतिः।
 पृथिव्यामवचुश्चोतैतत्।
 नाभिप्राप्नोति निर्ऋतिं पराचैः।
 रेतो वा एतद्वाजिनमाहिताग्नेः।
 यदग्निहोत्रम्।

तद्यत्स्रवेत्।
 रेतोऽस्य वाजिनग्ग् स्रवेत्।
 गर्भग्ग् स्रवन्तमग्ग्दमकरित्याह।
 रेत एवास्मिन्वाजिनं दधाति ॥ 22 ॥

अग्निरित्याह।
 अग्निर्वै रेतोधाः।
 रेत एव तदधाति।
 इन्द्र इत्याह।
 इन्द्रियमेवास्मिन्दधाति।
 त्वष्टेत्याह।
 त्वष्टा वै पशूनां मिथुनानाग्ग् रूपकृत्।
 रूपमेव पशुषु दधाति।
 बृहस्पतिरित्याह।
 ब्रह्म वै देवानां बृहस्पतिः।
 ब्रह्मणैवास्मै प्रजाः प्रजनयति।
 पृथिव्यामवचुश्चोतैतदित्याह।
 अस्यामेवैनत्प्रतिष्ठापयति।
 नाभि प्राप्नोति निर्ऋतिं पराचैरित्याह।
 रक्षसामपहत्यै ॥ 23 ॥

अ॒जाऽग्ना॒वे॒वाऽस्या॑ऽग्नि॒हो॒त्रं हु॒तं भ॑वति
 भव॒त्यासी॑त परि॒चक्षी॑त ल॒म्भय॑ति दधाति
 दे॒वानां॑ बृ॒हस्प॑तिः पञ्च॑ च ॥ ३ ॥

वि॒वै यद्य॒न्यम॒जायां॑ ब्राह्म॒णस्य॑ दर्भ॒स्त॒म्बेऽप्सु॑
 हो॒त॒व्यम् ॥

याः पु॒रस्ता॑त्प्र॒स्रव॑न्ति ।
 उ॒परि॑ष्ठाथ्सर्व॒तश्च॑ याः ।
 ताभी॑ र॒श्मिप॑वित्राभिः ।
 श्र॒द्धां य॒ज्ञमा॑र॒भे ।
 दे॒वा गा॑तुविदः ।
 गा॒तुं य॒ज्ञाय॑ विन्दत ।
 मन॑स॒स्पति॑ना दे॒वेन॑ ।
 वाता॑द्य॒ज्ञः प्र॑यु॒ज्यता॑म् ।
 तृ॒तीय॑स्यै दि॒वः ।
 गा॒य॒त्रि॒या सो॒म आ॑भृतः ॥ २४ ॥

सो॒मपी॒थाय॑ सन्न॒यितु॑म् ।
 वक॑ल॒मन्त॑र॒माद॑दे ।
 आपो॑ दे॒वीः शु॒द्धाः स्थ॑ ।
 इ॒मा पा॑त्राणि शु॒न्धत॑ ।
 उ॒पा॒त॒ङ्गाय॑ दे॒वाना॑म् ।
 प॒र्ण॒व॒ल्क॒मुत॑ शु॒न्धत॑ ।

पयो॑ गृ॒हेषु॑ पयो॑ अ॒घ्निया॒सु।
 पयो॑ व॒थ्सेषु॑ पय॒ इन्द्रा॑य ह॒विषे॑ ध्रियस्व।
 गा॒य॒त्री पर्ण॑व॒ल्केन॑।
 पयः॑ सोमं॑ करोत्विमम् ॥ 25 ॥

अ॒ग्निं गृ॒ह्णामि॑ सु॒रथं॑ यो म॒योभूः॑।
 य उ॒द्यन्त॑मा॒रोह॑ति॒ सूर्य॑मह्ने॑।
 आ॒दि॒त्यं ज्योति॑षां॒ ज्योति॑रुत्त॒मम्।
 श्वो य॒ज्ञाय॑ रमतां॑ दे॒वता॑भ्यः।
 वसू॑न्नु॒द्राना॑दि॒त्यान्।
 इन्द्रे॑ण स॒ह दे॒वताः॑।
 ताः पूर्॒वः परि॑गृह्णामि।
 स्व आ॒यत॑ने मनी॒षया॑।
 इ॒मामूर्जं॑ पञ्चद॒शीं ये प्र॑वि॒ष्टाः।
 तान्दे॒वान्परि॑गृह्णामि॒ पूर्॒वः ॥ 26 ॥

अ॒ग्निर्ह॑व्य॒वाडि॒ह ताना॑व॒हतु॑।
 पौ॒र्ण॒मा॒सगं॑ ह॒विरि॒दमै॑षां॒ मयि॑।
 आ॒मा॒वा॒स्यगं॑ ह॒विरि॒दमै॑षां॒ मयि॑।
 अ॒न्तरा॑ऽग्नी प॒शवः॑।
 दे॒व॒स॒गुंस॑द॒माग॑मन्।
 तान्पूर्॒वः परि॑गृह्णामि।

स्व आ॒यत॑ने मनी॒षया॑ ।
 इ॒ह प्र॒जा वि॒श्वरू॑पा रमन्ताम् ।
 अ॒ग्निं गृ॒हप॑तिम॒भि सं॒वसा॑नाः ।
 ताः पूर्॒वः परि॑गृह्णामि ॥ 27 ॥

स्व आ॒यत॑ने मनी॒षया॑ ।
 इ॒ह प॒शवो॑ वि॒श्वरू॑पा रमन्ताम् ।
 अ॒ग्निं गृ॒हप॑तिम॒भि सं॒वसा॑नाः ।
 तान्पूर्॒वः परि॑गृह्णामि ।
 स्व आ॒यत॑ने मनी॒षया॑ ।
 अ॒यं पि॑तृणाम॒ग्निः ।
 अवा॑ङ्कु॒व्या पि॑तृभ्य॒ आ ।
 तं पूर्॒वः परि॑गृह्णामि ।
 अवि॑षं नः पि॒तुं के॑रत् ।
 अज॑स्रं॒ त्वाग्ं स॑भापा॒लाः ॥ 28 ॥

वि॒जय॑भा॒गुग्ं॑ समि॑न्धताम् ।
 अ॒ग्ने दी॒दाय॑ मे स॒भ्य ।
 विजि॑त्यै श॒रदः॑ श॒तम् ।
 अन्न॑मावस॒थीय॑म् ।
 अ॒भिह॑राणि श॒रदः॑ श॒तम् ।
 आ॒वस॑थे श्रियं॒ मन्त्र॑म् ।

अहिर्बुध्नियो नियच्छतु।
 इदमहमग्निज्यैष्ठेभ्यः।
 वसुभ्यो यज्ञं प्रब्रवीमि।
 इदमहमिन्द्रज्येष्ठेभ्यः ॥ 29 ॥

रुद्रेभ्यो यज्ञं प्रब्रवीमि।
 इदमहं वरुणज्येष्ठेभ्यः।
 आदित्येभ्यो यज्ञं प्रब्रवीमि।
 पयस्वतीरोषधयः।
 पयस्वद्वीरुधां पयः।
 अपां पयसो यत्पयः।
 तेन मामिन्द्र सग्सृज।
 अग्नें व्रतपते व्रतं चरिष्यामि।
 तच्छक्रेयं तन्मे राध्यताम्।
 वायो व्रतपत आदित्य व्रतपते ॥ 30 ॥

व्रतानां व्रतपते व्रतं चरिष्यामि।
 तच्छक्रेयं तन्मे राध्यताम्।
 इमां प्राचीमुदीचीम्।
 इषमूर्जमभि सगस्कृताम्।
 बहुपर्णामशुष्काग्राम्।
 हरामि पशुपामहम्।

यत्कृष्णो रूपं कृत्वा।
 प्राविशस्त्वं वनस्पतीन्।
 ततस्त्वामैकविंशतिधा।
 संभरामि सुसंभृतां ॥ 31 ॥

त्रीन्परिधीगस्त्रिः समिधः।
 यज्ञायुरनुसञ्चरान्।
 उपवेषं मेक्षणं धृष्टिम्।
 संभरामि सुसंभृतां।
 या जाता ओषधयः।
 देवेभ्यस्त्रियुगं पुरा।
 तासां पर्व राध्यासम्।
 परिस्तरमाहरन्।
 अपां मेध्यं यज्ञियम्।
 सदेवगं शिवमस्तु मे ॥ 32 ॥

आच्छेत्ता वो मा रिषम्।
 जीवानि शरदः शतम्।
 अपरिमितानां परिमिताः।
 सन्नह्ये सुकृताय कम्।
 एनो मा निगां कतमच्चनाहम्।
 पुनरुत्थाय बहुला भवन्तु।

स॒कृ॒दा॒च्छि॒न्नं॑ ब॒र्हि॒रू॒र्णामृ॑दु।
स्यो॒नं पि॒तृ॒भ्य॑स्त्वा भ॒राम्य॑हम्।
अ॒स्मिन्त्सी॑दन्तु मे पि॒तरः॑ सो॒म्याः।
पि॒ताम॑हाः प्र॒पिता॑महाश्चानु॒गैः स॒ह ॥ 33 ॥

त्रि॒वृ॒त्प॑ला॒शे॒ दर्भः॑।
इ॒या॑न्प्रादेशसं॒मितः॑।
य॒ज्ञे प॒वि॒त्रं पो॑तृ॒तम॑म्।
पयो॑ ह॒व्यं क॑रोतु मे।
इ॒मौ प्रा॑णापा॒नौ।
य॒ज्ञस्या॑ङ्गानि॒ सर्व॑शः।
आ॒प्या॒य॒यन्तौ॑ सञ्च॒रता॑म्।
प॒वि॒त्रे ह॒व्य॒शोध॑ने।
प॒वि॒त्रे॑ स्थो वैष्ण॒वी।
वा॒यु॒र्वा॒ मन॑सा पुनातु ॥ 34 ॥

अ॒यं प्रा॒णश्चा॑पा॒नश्च॑।
य॒ज॑मान॒मपि॑गच्छताम्।
य॒ज्ञे ह्य॑भू॒तां पो॑ता॒रौ।
प॒वि॒त्रे ह॒व्य॒शोध॑ने।
त्वया॑ वेदि॑ विविदुः पृथि॒वीम्।
त्वया॑ य॒ज्ञो जा॑यते विश्व॒दानिः॑।

अच्छि॑द्रं य॒ज्ञमन्वै॑षि वि॒द्वान्।
 त्वया॑ होता॒ सन्त॑नोत्यर्धमा॒सान्।
 त्रय॑स्त्रि॒गुंशो॑ऽसि॒ तन्तू॑नाम्।
 पवि॑त्रेण स॒हाग॑हि ॥ 35 ॥

शि॒वेय॑ग् रञ्जुरभि॒धानी॑।
 अ॒घ्नियामु॑प॒सेवता॑म्।
 अप्र॑स्त्रगंसाय य॒ज्ञस्य॑।
 उ॒खे उप॑दधाम्य॒हम्।
 प॒शुभिः॑ स॒त्रीतं॑ बिभृताम्।
 इन्द्रा॑य शृ॒तं दधि॑।
 उप॒वेषो॑ऽसि य॒ज्ञाय॑।
 त्वां प॑रिवे॒षम॑धारयन्।
 इन्द्रा॑य ह॒विः कृ॑ण्वन्तः।
 शि॒वः श॒ग्मो भ॑वासि नः ॥ 36 ॥

अमृ॑न्मयं देवपा॒त्रम्।
 य॒ज्ञस्यायु॑षि॒ प्रयु॑ज्यताम्।
 ति॒रः प॒वित्र॑मति॒ नीताः॑।
 आपो॑ धारय॒ माऽति॑गुः।
 दे॒वेन॑ सवि॒त्रोत्पू॑ताः।
 वसोः॑ सूर्य॑स्य र॒श्मिभिः॑।

गां दौहपवित्रे रञ्जुम्।
 सर्वा पात्राणि शुन्धत।
 एता आचरन्ति मधुमद्बुहानाः।
 प्रजावतीर्यशसो विश्वरूपाः ॥ 37 ॥

बहीर्भवन्तीरुपजायमानाः।
 इह व इन्द्रो रमयतु गावः।
 पूषा स्थ।
 अयक्ष्मा वः प्रजया सगंसृजामि।
 रायस्पोषेण बहुला भवन्तीः।
 ऊर्जं पयः पिन्वमाना घृतं च।
 जीवो जीवन्तीरुप वः सदेयम्।
 द्यौश्चेमं यज्ञं पृथिवी च सन्दुहाताम्।
 धाता सोमेन सह वातेन वायुः।
 यजमानाय द्रविणं दधातु ॥ 38 ॥

उथ्सं दुहन्ति कलशं चतुर्बिलम्।
 इडां देवीं मधुमतीं सुवर्विदम्।
 तदिन्द्राग्नी जिन्वतं सूनृतावत्।
 तद्यजमानममृतत्वे दधातु।
 कामधुक्षः प्रणो ब्रूहि।
 इन्द्राय हविरिन्द्रियम्।

अ॒मूं यस्यां॑ दे॒वाना॑म्।
 म॒नु॒ष्या॑णां॒ पयो॑ हितम्।
 बहु॒ दुग्धी॑न्द्राय दे॒वेभ्यः॑।
 ह॒व्यमा॑प्यायतां पुनः ॥ 39 ॥

व॒थ्सेभ्यो॑ म॒नु॒ष्येभ्यः॑।
 पु॒न॒र्दो॒हाय॑ कल्पताम्।
 य॒ज्ञस्य॑ सन्ततिरसि।
 य॒ज्ञस्य॑ त्वा सन्तति॒मनु॑ सन्त॑नोमि।
 अद॑स्तमसि॒ विष्णा॑वे त्वा।
 य॒ज्ञाया॑पि॒दधाम्य॑हम्।
 अ॒द्भिररि॑क्तेन॒ पात्रे॑ण।
 याः पू॒ताः परि॑शेरते।
 अ॒यं प॒यः सोमं॑ कृत्वा।
 स्वां योनि॑मपि॒गच्छ॑तु ॥ 40 ॥

प॒र्ण॒व॒ल्कः प॒वित्र॑म्।
 सौ॒म्यः सोमा॑द्धि निर्मितः।
 इ॒मौ प॒र्णं च॑ द॒र्भं च॑।
 दे॒वाना॑ग्ं ह॒व्यशो॑धनौ।
 प्रा॒त॒र्वेषा॑य गोपाय।
 विष्णो॑ ह॒व्यग्ं हि॑ रक्षसि।

उ॒भा॒व॒ग्नी॒ उ॒प॒स्तृ॒ण॒ते।
 दे॒व॒ता॒ उ॒प॒व॒स॒न्तु॒ मे।
 अ॒हं॒ ग्रा॒म्या॒नु॒पं॒ व॒सामि॑।
 म॒ह्यं॒ गो॒प॑तये प॒शून् ॥ 41 ॥

आभृत इमं गृह्णामि पूर्वस्ताः पूर्वः परिगृह्णामि
 सभापाला इन्द्रज्येष्ठेभ्य आदित्य व्रतपते सुसंभृतां मे
 सह पुनातु गहि नो विश्वरूपा दधातु पुनर्गच्छतु पशून् ॥ 4 ॥

याः पुरस्तादिमामूर्जमिह प्रजा इह पशवोऽयं पितृणामग्निः ॥

दे॒वां॑ दे॒वेषु॑ परा॒क्रम॑ध्वम्।
 प्रथ॑मा द्वितीयेषु।
 द्विती॑यास्तृतीयेषु।
 त्रिरे॑कादशा इ॒ह मा॑ऽवत।
 इ॒द॒गं॑ श॒के॒यं॒ यद्वि॑दं क॒रोमि॑।
 आ॒त्मा॑ क॒रो॒त्वा॒त्म॒नै॑।
 इ॒दं॑ क॒रिष्ये॑ भेष॒जम्।
 इ॒दं॑ मे॒ विश्व॑भेषजा।
 अ॒श्वि॑ना॒ प्राव॑तं यु॒वम्।
 इ॒द॒म॒ह॒गं॑ सेना॒या अ॒भी॒त्व॒र्यै॑ ॥ 42 ॥

मु॒ख॒म॒पो॑हामि।
 सूर्य॑ ज्योतिर्विभा॒हि।

म॒ह॒त इन्द्रि॒याय॑ ।
 आप्या॑यतां घृ॒तयो॑निः ।
 अ॒ग्निर् ह॒व्याऽनु॑मन्यताम् ।
 खम॑ङ्क्ष्व त्वच॑मङ्क्ष्व ।
 सु॒रूपं॑ त्वा॑ वसु॒विद॑म् ।
 प॒शूनां॑ तेज॑सा ।
 अ॒ग्रये॑ जुष्ट॑म॒भिघा॑रयामि ।
 स्यो॒नं ते॒ सद॑नं करोमि ॥ 43 ॥

घृ॒तस्य॑ धार॑या सु॒शेवं॑ कल्पयामि ।
 तस्मि॑न्त्सीदा॒मृते॒ प्रति॑तिष्ठ ।
 व्री॒हीणां॑ मे॒ध सु॑मन॒स्यमा॑नः ।
 आ॒र्द्रः प्र॑थस्नु॒र्भुव॑नस्य गो॒पाः ।
 शृ॒त उ॒थ्स्ना॑ति जनि॒ता म॑ती॒नाम् ।
 यस्तं॑ आ॒त्मा प॒शुषु॑ प्रविष्टः ।
 दे॒वानां॑ वि॒ष्ठाम॒नु यो वि॑त॒स्थे ।
 आ॒त्म॒न्वान्त्सो॑म घृ॒तवा॑न् हि भू॒त्वा ।
 दे॒वान्गच्छु॑ सु॒र्वि॒न्द॒ यज॑मानाय॒ मह्य॑म् ।
 इरा॒ भूतिः॑ पृथि॒व्यै रसो॑ मोत्क्र॑मीत् ॥ 44 ॥

दे॒वाः पि॑त॒रः पि॑त॒रो दे॒वाः ।
 योऽह॑म॒स्मि स॒ सन् य॑जे ।

यस्या॑स्मि॒ न तम॑न्तरे॒मि।
 स्वं मं॑ इ॒ष्टग्ं॑ स्वं द॒त्तम्।
 स्वं पू॒र्तग्ं॑ स्वग्ं॑ श्रान्त॒म्।
 स्वग्ं॑ हु॒तम्।
 तस्य॑ मे॒ऽग्निरु॑पद्र॒ष्टा।
 वा॒युरु॑पश्रो॒ता।
 आ॒दि॒त्यो॑ऽनुख्या॒ता।
 द्यौः पि॒ता ॥ 45 ॥

पृ॒थि॒वी मा॒ता।
 प्र॒जाप॑तिर्बन्धुः॑।
 य ए॒वास्मि॒ स सन् य॑जे।
 मा भे॒र्मा संवि॑क्त्वा॒ मा त्वां॑ हिग्ं॒सिष॑म्।
 मा ते॒ तेजो॑ऽप॒क्रमी॑त्।
 भ॒र॒तमु॑द्धरे॒मनु॑षिश्च।
 अ॒व॒दाना॑नि ते प्र॒त्यव॑दास्यामि।
 नम॑स्ते अस्तु॒ मा मां॑ हिग्ं॒सीः।
 यद॑व॒दाना॑नि तेऽव॒द्यन्।
 विलो॒माका॑र्षमा॒त्मनः॑ ॥ 46 ॥

आज्ये॑न॒ प्रत्य॑नज्म्येनत्।
 तत्त॒ आप्या॑यतां पुनः॑।

अज्या॑यो यवमा॒त्रात्।
 आ॒व्या॒धात्कृ॑त्यतामि॒दम्।
 मा रू॑रुपाम य॒ज्ञस्य॑।
 शु॒द्धग्ग् स्वि॑ष्टमि॒दग्ग् ह॒विः।
 मनु॑ना दृ॒ष्टां घृ॑तप॒दीम्।
 मि॒त्रावरु॑णसमीरिताम्।
 द॒क्षिणा॒र्धादसं॑भिन्दन्।
 अव॑द्याम्येक॒तोमु॑खाम् ॥ 47 ॥

इडे॑ भा॒गं जु॑षस्व नः।
 जिन्व॑ गा जिन्वा॒र्वतः॑।
 तस्या॑स्ते भक्षि॒वाणः॑ स्याम।
 सर्वा॑त्मानः सर्व॒गणाः॑।
 ब्रध्न॑ पिन्व॒स्व।
 दद॑तो मे॒ मा क्षा॑यि।
 कुर्व॑तो मे॒ मोप॑दसत्।
 दि॒शां क्लृ॑प्तिरसि।
 दि॒शो मे॑ कल्पन्ताम्।
 कल्प॑न्तां मे॒ दि॒शः ॥ 48 ॥

दैवी॑श्च॒ मानु॑षीश्च।
 अ॒होरा॒त्रे मे॑ कल्पेताम्।

अ॒र्ध॒मा॒सा॒ मे॑ कल्पन्ताम्।
मा॒सां॑ मे॒ कल्पन्ताम्।
ऋ॒तवो॑ मे॒ कल्पन्ताम्।
सं॒व॒त्स॒रो मे॑ कल्पताम्।
क्व॒प्ति॑रसि॒ कल्प॑तां मे।
आशा॑नां त्वाऽऽशापा॒लेभ्यः॑।
च॒तु॒र्भ्यो॑ अ॒मृते॑भ्यः।
इ॒दं भू॑तस्याध्य॑क्षेभ्यः ॥ 49 ॥

वि॒धेम॑ ह॒विषा॑ व॒यम्।
भज॑तां भा॒गी भा॒गम्।
माऽभा॒गोऽभ॑क्त।
नि॒र॒भा॒गं भ॑जामः।
अ॒प॒स्पि॑न्व।
ओष॑धीर्जिन्व।
द्वि॒पात्पा॑हि।
च॒तु॒ष्पा॑दव।
दि॒वो वृ॑ष्टिमे॒रय॑।
ब्रा॒ह्म॒णा॒नामि॑दग्ं ह॒विः ॥ 50 ॥

सो॒म्या॒नाग्ं॑ सोमपी॒थिना॑म्।
नि॒र्भ॒क्तो ब्रा॑ह्मणः।

नेहाब्रा॑ह्मणस्यास्ति ।
 सम॑ङ्क्तां ब॒र्हिर् ह॒विषा॑ घृ॒तेन॑ ।
 समा॑दित्यैर्वसु॒भिः सं म॒रुद्भिः॑ ।
 समिन्द्रे॑ण॒ विश्वे॑भिर्दे॒वेभि॑रङ्क्ताम् ।
 दि॒व्यं नभो॑ गच्छतु यथ्स्वाहा॑ ।
 इन्द्रा॑णीवा॑ऽविध॒वा भू॑यासम् ।
 अदि॑तिरिव सुपुत्रा ।
 अ॒स्थूरि॑ त्वा॑ गार्हपत्य ॥ 51 ॥

उप॒निष॑दे सुप्रजा॒स्त्वाय॑ ।
 सं पत्नी॑ पत्या॑ सुकृ॒तेन॑ गच्छताम् ।
 य॒ज्ञस्य॑ यु॒क्तौ धु॒र्याव॑भूताम् ।
 स॒ञ्जाना॑नौ विज॑हता॒मरा॑तीः ।
 दि॒वि ज्योति॑र॒जर॒मार॑भेताम् ।
 दश॑ ते त॒नुवो॑ यज्ञ य॒ज्ञियाः॑ ।
 ताः प्री॑णातु यज॑मानो घृ॒तेन॑ ।
 ना॒रि॒ष्ठयोः॑ प्र॒शिष॑मीड॑मानः ।
 दे॒वानां॑ दैव्येऽपि॑ यज॑मानोऽमृ॒तोऽभू॑त् ।
 यं वा॑ दे॒वा अ॑कल्पयन् ॥ 52 ॥

ऊ॒र्जो भा॑गं श॑तक्रतू ।
 ए॒तद्वा॑ तेन॑ प्रीणानि ।

तेन॑ तृ॒प्यत॑मग॒ंह॒हौ।
 अ॒हं दे॒वाना॑ग्ं सु॒कृता॑मस्मि लो॒के।
 ममे॒दमि॒ष्टं न मि॒थुर्भ॑वाति।
 अ॒हं ना॑रि॒ष्ठाव॑नु॒यजा॑मि वि॒द्वान्।
 यदा॑भ्या॒मिन्द्रो॑ अ॒दधा॑द्भाग॒धेय॑म्।
 अदा॑रसृ॒द्धव॑त दे॒व सो॑म।
 अ॒स्मिन् य॒ज्ञे म॑रुतो मृ॒डता॑ नः।
 मा नो॑ वि॒दद्भि॑ भा॒मो अ॒शस्तिः॑ ॥ 53 ॥

मा नो॑ वि॒दद्वृ॑जना॒ द्वेष्या॑ या।
 ऋ॒षभं॑ वा॒जिनं॑ व॒यम्।
 पूर्ण॑मा॒सं य॑जामहे।
 स नो॑ दो॒हता॑ग्ं सु॒वीर्य॑म्।
 रा॒यस्पो॑षग्ं स॒हस्रि॑णम्।
 प्रा॒णाय॑ सुरा॒धसे॑।
 पूर्ण॑मा॒साय॑ स्वाहा॑।
 अ॒मावा॒स्यां सु॒भगा॑ सु॒शेवा॑।
 धे॒नुरि॑व॒ भूय॑ आ॒प्याय॑माना।
 सा नो॑ दो॒हता॑ग्ं सु॒वीर्य॑म्।
 रा॒यस्पो॑षग्ं स॒हस्रि॑णम्।
 अ॒पा॒नाय॑ सुरा॒धसे॑।

अ॒मा॒वा॒स्या॒यै॒ स्वाहा॑ ।
 अ॒भि॒स्तृ॒णी॒हि॒ परि॑धेहि॒ वेदि॑म् ।
 जा॒मिं॑ मा हि॒ग्सी॑रमु॒या श॒या॒ना ।
 हो॒तृष॑द॒ना॒ हरि॑ताः सु॒वर्णाः॑ ।
 नि॒ष्का इ॒मे यज॑मानस्य ब्र॒ध्ने ॥ 54 ॥

अ॒भी॒त्व॒र्यै॑ करोमि ऋ॒मी॒त्पि॒ताऽऽत्म॑न॒ एक॑तो॒मु॒खां मे॒
 दि॒शोऽध्य॑क्षेभ्यो ह॒विर्गा॑र्ह॒पत्या॑कल्पय॒न्नश॑स्ति॒स्सा
 नो॑ दो॒हता॑ग्ं सु॒वीर्य॑ग्ं स॒प्त च॑ ॥ 5 ॥

परि॑स्तृणी॒त॒ परि॑धत्ता॒ग्नि॒म् ।
 परि॑हितोऽग्नि॒र्यज॑मानं भुनक्तु ।
 अ॒पाग्ं॑ रस॒ ओष॑धी॒नाग्ं सु॒वर्णः॑ ।
 नि॒ष्का इ॒मे यज॑मानस्य सन्तु का॒म॒दु॒घाः॑ ।
 अ॒मु॒त्रा॒मुष्मि॑न्लो॒के ।
 भू॒प॒ते॒ भुव॑नपते ।
 म॒ह॒तो भू॒तस्य॑ पते ।
 ब्र॒ह्माणं॑ त्वा वृणीमहे ।
 अ॒हं भू॑पति॒र॒हं भुव॑नपतिः ।
 अ॒हं म॑ह॒तो भू॒तस्य॑ पतिः ॥ 55 ॥

दे॒वेन॑ सवि॒त्रा प्र॑सू॒त आ॒र्त्वि॑ज्यं करिष्यामि ।
 दे॒वं स॑वि॒तरे॒तं त्वा॑ वृणते ।

बृहस्पतिं॑ दैव्यं॑ ब्रह्माण॑म्।
 तद॒हं मन॑से॒ प्रब्र॑वीमि।
 मनो॑ गायत्रि॒यै।
 गाय॒त्री त्रि॒ष्टुभै॑।
 त्रि॒ष्टुजग॑त्यै।
 जग॑त्यनु॒ष्टुभै॑।
 अ॒नु॒ष्टुक्प॒ङ्क्त्यै॑।
 प॒ङ्क्तिः प्र॒जाप॑तये ॥ 56 ॥

प्र॒जाप॑तिर्वि॒श्वेभ्यो॑ दे॒वेभ्यः॑।
 विश्वे॑ दे॒वा बृह॑स्पतये।
 बृह॑स्पतिर्ब्रह्म॑णे।
 ब्रह्म॑ भूर्भुवः॒ सुवः॑।
 बृह॑स्पतिर्दे॒वानां॑ ब्रह्मा।
 अ॒हं म॑नु॒ष्याणाम्।
 बृह॑स्पते य॒ज्ञं गो॑पाय।
 इ॒दं तस्मै॑ ह॒र्म्यं क॑रोमि।
 यो वो॑ दे॒वाश्चर॑ति ब्रह्म॒चर्य॑म्।
 मे॒धा॒वी दि॒क्षु मन॑सा तप॒स्वी ॥ 57 ॥

अ॒न्तर्दू॑तश्चरति॒ मानु॑षीषु।
 चतुः॑ शिखण्डा युव॒तिः सु॒पेशाः॑।

घृतप्रतीका भुवनस्य मध्ये ।
 मर्मृज्यमाना महते सौभगाय ।
 मह्यं धुक्व यजमानाय कामान् ।
 भूमिर्भूत्वा महिमानं पुपोष ।
 ततो देवी वर्धयते पयागंसि ।
 यज्ञिया यज्ञं वि च यन्ति शं च ।
 ओषधीराप इह शक्वरीश्च ।
 यो मां हृदा मनसा यश्च वाचा ॥ 58 ॥

यो ब्रह्मणा कर्मणा द्वेष्टि देवाः ।
 यः श्रुतेन हृदयेनेष्णता च ।
 तस्येन्द्र वज्रेण शिरश्छिनद्भि ।
 ऊर्णामृदु प्रथमानग्ग् स्योनम् ।
 देवेभ्यो जुष्टगुं सदनाय बर्हिः ।
 सुवर्गे लोके यजमानगुं हि धेहि ।
 मां नाकस्य पृष्ठे परमे व्योमन् ।
 चतुः शिखण्डा युवतिः सुपेशाः ।
 घृतप्रतीका वयुनानि वस्ते ।
 सा स्तीर्यमाणा महते सौभगाय ॥ 59 ॥

सा मे धुक्व यजमानाय कामान् ।
 शिवा च मे शग्मा चैधि ।

स्यो॒ना च॑ मे सु॒षदा॑ चैधि।
ऊ॒र्ज॑स्वती च मे॒ पय॑स्वती चैधि।
इष॒मूर्जं॑ मे पिन्वस्व।
ब्रह्म॒तेजो॑ मे पिन्वस्व।
क्ष॒त्रमो॑जो मे पिन्वस्व।
विशं॑ पु॒ष्टिं मे॑ पिन्वस्व।
आयु॑र॒न्नाद्यं॑ मे पिन्वस्व।
प्र॒जां प॒शून्मे॑ पिन्वस्व ॥ 60 ॥

अ॒स्मिन् य॒ज्ञ उप॒ भूय॒ इन्नु॑ मे॑।
अवि॑क्षोभाय परि॒धीन्द॑धामि।
ध॒र्ता ध॒रुणो॑ धरी॑यान्।
अ॒ग्नि॒द्वेषा॑ग्नि॒ निरि॒तो नु॑दातै।
विच्छि॑नन्नि॒ विधृ॑तीभ्याग्ं स॒पत्नान्॑।
जा॒तान्भ्रातृ॑व्यान्॒ ये च॑ जनि॒ष्यमा॑णाः।
वि॒शो य॒न्त्राभ्यां॑ विध॑माम्येनान्।
अ॒हग्ग् स्वाना॑मुत्त॒मोऽसानि॑ देवाः।
वि॒शो य॒न्त्रे नु॑दमा॒ने अ॒रा॑तिम्।
विश्वं॑ पा॒प्मान॒मम॑तिं दु॒र्मरा॑युम् ॥ 61 ॥

सीद॑न्ती दे॒वी सु॑कृ॒तस्य॑ लो॒के।
धृती॑ स्थो॒ विधृ॑ती॒ स्वधृ॑ती।

प्रा॒णान्मयि॑ धारयतम्।
 प्र॒जां मयि॑ धारयतम्।
 प॒शून्मयि॑ धारयतम्।
 अ॒यं प्र॑स्तर उ॒भय॑स्य ध॒र्ता।
 ध॒र्ता प्र॑या॒जाना॑मु॒तानू॑या॒जाना॑म्।
 स दा॑धार स॒मिधो॑ वि॒श्वरू॑पाः।
 तस्मि॑न्श्चुचो॒ अध्यासा॑दयामि।
 आरो॑ह प॒थो जु॑हु देव॒यानान्॑ ॥ 62 ॥

यत्र॑र्ष॒यः प्रथ॑म॒जा ये पु॑रा॒णाः।
 हि॒र॑ण्यपक्षाऽजि॒रा सम्भृ॑ताङ्गा।
 वहा॑सि मा सु॒कृतां॑ यत्र॒ लो॒काः।
 अवा॑हं बा॒ध उप॑भृता॒ स॒पत्नान्॑।
 जा॒तान्भ्रातृ॑व्यान्॒ ये च॑ जनि॒ष्यमा॑णाः।
 दो॒है य॒ज्ञगं॑ सु॒दुघा॑मिव धे॒नुम्।
 अ॒हमुत्त॑रो भूयासम्।
 अध॑रे॒ मथ्स॑पत्नाः।
 यो मा॑ वा॒चा मन॑सा दु॒र्मरा॑युः।
 हृदा॑ऽरा॒तीया॑दभि॒दास॑दग्ने ॥ 63 ॥

इ॒दम॑स्य चि॒त्तम॑ध॒रं ध्रु॑वायाः।
 अ॒हमुत्त॑रो भूयासम्।

अधरे॑ मथ्स॒पत्नाः॑ ।
 ऋष॒भोऽसि॑ शाक्वरः ।
 घृ॒ताची॑नागं सूनुः ।
 प्रि॒येण॒ नाम्ना॑ प्रि॒ये सद॑सि सीद ।
 स्यो॒नो मे॑ सीद सुषदः पृथि॒व्याम् ।
 प्रथ॑यि प्र॒जया॑ प॒शुभिः॑ सुव॒र्गे लो॒के ।
 दि॒वि सी॑द पृथि॒व्याम॒न्तरि॑क्षे ।
 अ॒हमुत्त॑रो भूयासम् ॥ 64 ॥

अधरे॑ मथ्स॒पत्नाः॑ ।
 इ॒यग्ग् स्थाली॑ घृतस्य॑ पूर्णा ।
 अ॒च्छिन्न॑पयाः श॒तधा॑र् उ॒त्सः॑ ।
 मा॒रु॒तेन॑ शर्म॒णा दै॒व्येन॑ ।
 य॒ज्ञोऽसि॑ स॒र्वतः॑ श्रि॒तः ।
 स॒र्वतो॑ मां भू॒तं भ॑वि॒ष्यच्छ्र॑यताम् ।
 श॒तं मे॑ सन्त्वा॒शिषः॑ ।
 स॒हस्रं॑ मे सन्तु सू॒नृताः॑ ।
 इ॒रा॒वतीः॑ पशु॒मतीः॑ ।
 प्र॒जाप॑तिरसि स॒र्वतः॑ श्रि॒तः ॥ 65 ॥

स॒र्वतो॑ मां भू॒तं भ॑वि॒ष्यच्छ्र॑यताम् ।
 श॒तं मे॑ सन्त्वा॒शिषः॑ ।

सहस्रं॑ मे सन्तु॑ सू॒नृताः॑ ।
 इरा॑वतीः पशु॒मतीः॑ ।
 इ॒दमिन्द्रि॑यम॒मृतं॑ वी॒र्यम्॑ ।
 अ॒नेनेन्द्रा॑य प॒शवो॑ऽचिकि॒त्सन् ।
 तेन॑ देवा अव॒तोप॒ माम् ।
 इ॒हेष॒मूर्जं॑ यशः॒ सह॒ ओजः॑ सनेयम् ।
 श्रु॒तं मयि॑ श्रयताम् ।
 यत्पृ॑थि॒वीमच॑र॒त्तत्प्रवि॑ष्टम् ॥ 66 ॥

येनासि॑श्च॒द्वल॒मिन्द्रे॑ प्र॒जाप॑तिः ।
 इ॒दं तच्छु॑क्रं मधुं वा॒जिनी॑वत् ।
 येनो॒परि॑ष्टा॒दधि॑नोन्महेन्द्रम् ।
 दधि॒ मां धि॑नोतु ।
 अ॒यं वेदः॑ पृथि॒वीमन्व॑विन्दत् ।
 गुहा॑ स॒तीं गह॑ने॒ गह्व॑रेषु ।
 स वि॑न्दतु॒ यज॑मानाय लो॒कम् ।
 अ॒च्छि॑द्रं य॒ज्ञं भू॑रि॒कर्मा॑ करोतु ।
 अ॒यं य॒ज्ञः सम॑सद॒द्धवि॑ष्मान् ।
 ऋ॒चा साम्ना॑ यजु॒षा दे॒वता॑भिः ॥ 67 ॥

तेन॑ लो॒कान्त्सूर्य॑वतो जयेम ।
 इन्द्र॑स्य स॒ख्यम॑मृत॒त्वम॑श्याम् ।

यो नः कनीय इह कामयातै।
 अस्मिन् यज्ञे यजमानाय मह्यम्।
 अप तमिन्द्राग्नी भुवनान्नुदेताम्।
 अहं प्रजां वीरवतीं विदेय।
 अग्ने वाजजित्।
 वाजं त्वा सरिष्यन्तम्।
 वाजं जेष्यन्तम्।
 वाजिनं वाजजितम् ॥ 68 ॥

वाजजित्यायै सम्माज्मि।
 अग्निमन्नादमन्नाद्याय।
 उपहृतो द्यौः पिता।
 उप मां द्यौः पिता ह्वयताम्।
 अग्निराग्नीद्घ्रात्।
 आयुषे वर्चसे।
 जीवात्वै पुण्याय।
 उपहृता पृथिवी माता।
 उप मां माता पृथिवी ह्वयताम्।
 अग्निराग्नीद्घ्रात् ॥ 69 ॥

आयुषे वर्चसे।
 जीवात्वै पुण्याय।

मनो॒ ज्योति॑र्जुषता॒माज्य॑म्।
 विच्छि॑न्नं य॒ज्ञगं॑ समि॒मं द॑धातु।
 बृह॒स्पति॑स्तनुतामि॒मं नः॑।
 विश्वे॑ दे॒वा इ॒ह मा॑दयन्ताम्।
 यं ते॑ अ॒ग्र आवृ॑श्चामि॑।
 अ॒हं वा॑ क्षिपि॒तश्चर॑न्।
 प्र॒जां च॒ तस्य॑ मूलं॑ च।
 नी॒चैर्दे॑वा॒ निवृ॑श्चत ॥ 70 ॥

अ॒ग्ने यो नो॑ऽभि॒दास॑ति।
 स॒मा॒नो यश्च॑ नि॒ष्ट्यः॑।
 इ॒ध्मस्ये॑व प्र॒क्षाय॑तः।
 मा तस्यो॑च्छे॒षि कि॑श्च॒न।
 यो मां॑ द्वेष्टि॑ जा॒तवे॑दः।
 यं चा॒हं द्वेष्मि॑ यश्च॒ माम्।
 सर्वा॑गु॒स्तान॑ग्ने॒ सन्द॑ह।
 याग्श्चा॒हं द्वेष्मि॑ ये च॒ माम्।
 अ॒ग्ने वा॑जजित्।
 वाजं॑ त्वा ससृ॒वाग्स॑म् ॥ 71 ॥

वाजं॑ जि॒गिवा॑ग्स॑म्।
 वा॒जिनं॑ वा॒जजि॑तम्।

वा॒ज॒जि॒त्यायै॒ सम्मा॑र्जिम् ।
 अ॒ग्नि॑म॒न्नाद॒मन्ना॑द्याय ।
 वेदि॑र्ब॒र्हिः शृ॒त॒ग्ं ह॒विः ।
 इ॒ध्मः प॑रि॒धयः॒ सुचः॑ ।
 आज्यं॑ य॒ज्ञ ऋ॒चो य॒जुः ।
 या॒ज्यांश्च॑ वषट्का॒राः ।
 सं मे॒ सन्न॑तयो नमन्ताम् ।
 इ॒ध्म॒सन्न॑ह॒ने हु॒ते ॥ 72 ॥

दि॒वः खी॑लोऽव॒ततः॑ ।
 पृथि॒व्या अ॒ध्युत्थि॑तः ।
 तेना॑ स॒हस्र॑काण्डेन ।
 द्विष॑न्त॒ग्ं शो॒चयाम॑सि ।
 द्विष॑न्मे॒ बहु॑ शोचतु ।
 ओष॑धे॒ मो अ॒ह॒ग्ं शु॒चम् ।
 य॒ज्ञ नम॑स्ते य॒ज्ञ ।
 नमो॑ नम॑श्च ते य॒ज्ञ ।
 शि॒वेन॑ मे॒ सन्ति॑ष्ठस्व ।
 स्यो॒नेन॑ मे॒ सन्ति॑ष्ठस्व ॥ 73 ॥

सु॒भू॒तेन॑ मे॒ सन्ति॑ष्ठस्व ।
 ब्र॒ह्म॒व॒र्च॒सेन॑ मे॒ सन्ति॑ष्ठस्व ।

य॒ज्ञस्य॑र्द्धि॒मनु॑ सन्ति॑ष्ठस्व।
 उप॑ ते य॒ज्ञ नमः॑।
 उप॑ ते न॒मः।
 उप॑ ते न॒मः।
 त्रिष्फ॒ली क्रि॒यमा॑णानाम्।
 यो न्य॒ङ्गो अ॑व॒शिष्य॑ते।
 रक्ष॑सां भाग॒धेय॑म्।
 आप॒स्तत्प्र॑व॒हता॑दि॒तः ॥ 74 ॥

उ॒लूख॑ले॒ मुस॑ले॒ यच्च॑ शूर्पे॑।
 आ॒शि॒श्लेषं॑ दृ॒षदि॑ यत्क॒पाले॑।
 अ॒व॒प्रुषो॑ वि॒प्रुषः॑ संय॑जामि।
 विश्वे॑ दे॒वा ह॒विरि॑दं जु॒षन्ता॑म्।
 य॒ज्ञे या॑ वि॒प्रुषः॑ सन्ति॑ ब॒ह्वीः।
 अ॒ग्नौ ताः॑ सर्वाः॒ स्वि॑ष्टाः सुहु॑ता जुहोमि।
 उ॒द्यन्न॑द्य मि॒त्रम॑हः।
 स॒पत्नान्मे॑ अनी॒नशः॑।
 दि॒वैनान् वि॒द्युतां॑ जहि।
 नि॒म्रोच॑न्न॒धरान्कृ॑धि ॥ 75 ॥

उ॒द्यन्न॑द्य वि नो॑ भज।
 पि॒ता पु॒त्रेभ्यो॑ यथा॑।

दी॒र्घायु॑त्वस्य॑ हे॒शिषे॑ ।
 तस्य॑ नो दे॒हि सूर्य॑ ।
 उ॒द्यन्न॒द्य मि॑त्रमहः ।
 आ॒रोह॑न्नुत्त॑रां दि॒वम् ।
 हृ॒द्रोगं॑ मम॑ सूर्य ।
 ह॒रिमा॑णं च नाशय ।
 शु॒केषु॑ मे ह॒रिमा॑णम् ।
 रो॒प॒णाका॑सु दध्मसि ॥ 76 ॥

अथो॑ ह॒रिद्र॒वेषु॑ मे ।
 ह॒रिमा॑णं निदध्मसि ।
 उद॑गाद॒यमा॑दित्यः ।
 विश्वे॑न॒ सह॑सा स॒ह ।
 द्विष॑न्तं मम॑ र॒न्धय॑न् ।
 मो अ॒हं द्विष॑तो र॒धम् ।
 यो नः॑ शपा॒दश॑पतः ।
 यश्च॑ नः॒ शप॑तः शपा॑त् ।
 उ॒षाश्च॑ तस्मै॑ नि॒म्रुक्च॑ ।
 सर्व॑ पा॒पगं॑ समू॒हता॑म् ॥ 77 ॥

यो नः॑ स॒पत्नो॑ यो रणः॑ ।
 म॒र्तोऽभि॑दास॑न्ति दे॒वाः ।

इ॒ध्मस्यै॑व प्र॒क्षाय॑तः ।
 मा तस्यो॑च्छे॒षि किञ्च॑न ।
 अव॑सृष्टः परा॑पत ।
 श॒रो ब्र॒ह्मस॑गंशितः ।
 गच्छा॑मित्रा॒न्प्रवि॑श ।
 मैषां॑ कञ्च॒नोच्छि॑षः ॥ 78 ॥

पतिः॑ प्र॒जाप॑तये तप॒स्वी वा॒चा सौ॒भगा॑य प॒शून्मे॑ पि॒न्वस्व
 दु॒र्मरा॑युं दे॒व्याना॑न॒ग्नेऽन्तरि॑क्षेऽह॒मुत्त॑रो भूयासं
 प्र॒जाप॑तिरसि स॒र्वत॑श्श्रितः प्रविष्टं दे॒वता॑भिर्वा॒ज्जितं॑
 पृथि॑वी ह्य॒यता॑म॒ग्निरा॒ग्नीध्रा॑द्वृश्चत ससृ॒वाग्स॑ग्
 हुते॑ स्यो॒नेन॑ मे सन्ति॑ष्ठस्वेतः कृ॒धि
 दध्म॑स्यू॒हता॑म॒ष्टौ च ॥ 6 ॥

स॒क्षेदं॑ पश्य ।
 वि॒ध॑र्तरि॒दं प॑श्य ।
 ना॒केदं॑ पश्य ।
 र॒मतिः॑ प॒निष्ठा॑ ।
 ऋ॒तं व॑र्षिष्ठम् ।
 अ॒मृता॑ या॒न्याहुः॑ ।
 सूर्यो॑ वरिष्ठो अ॒क्षभि॑र्विभाति ।
 अनु॑ द्यावा॑पृथि॒वी दे॒वपु॑त्रे ।
 दी॒क्षाऽसि॑ तप॑सो॒ योनिः॑ ।
 तपो॑ऽसि॒ ब्रह्म॑णो॒ योनिः॑ ॥ 79 ॥

ब्रह्मा॑सि॒ क्ष॒त्रस्य॒ योनिः॑ ।
 क्ष॒त्रम॑स्यृ॒तस्य॒ योनिः॑ ।
 ऋ॒तम॑सि॒ भूरा॑र॒भे ।
 श्र॒द्धां॑ म॒नसा॑ ।
 दी॒क्षां॑ तप॒सा ।
 विश्व॑स्य॒ भुव॑न॒स्याधि॑प॒त्नीम् ।
 सर्वे॑ का॒मा य॑ज॒मान॑स्य सन्तु ।
 वा॒तं प्रा॒णं म॑न॒साऽन्वा॑र॒भाम॑हे ।
 प्र॒जाप॑तिं॒ यो भुव॑नस्य गो॒पाः ।
 स नो॑ मृ॒त्योस्त्रा॑यतां॒ पा॒त्वग्ं॑ह॒सः ॥ 80 ॥

ज्यो॑ग्जी॒वा ज॒राम॑शीमहि ।
 इन्द्र॑ शाक्वर॒ गाय॑त्रीं प्रप॒द्ये ।
 तां ते॑ यु॒नज्मि॑ ।
 इन्द्र॑ शाक्वर॒ त्रिष्टु॑भं प्रप॒द्ये ।
 तां ते॑ यु॒नज्मि॑ ।
 इन्द्र॑ शाक्वर॒ जग॑तीं प्रप॒द्ये ।
 तां ते॑ यु॒नज्मि॑ ।
 इन्द्र॑ शाक्वरानुष्टु॒भं प्रप॑द्ये ।
 तां ते॑ यु॒नज्मि॑ ।
 इन्द्र॑ शाक्वर॒ प॒ङ्क्तिं॑ प्रप॒द्ये ॥ 81 ॥

तां ते॑ यु॒नज्मि॑ ।
 आऽहं॑ दी॒क्षाम॑रु॒हमृ॑तस्य॒ पत्नी॑म् ।
 गा॒य॒त्रेण॒ छन्द॑सा॒ ब्रह्म॑णा च ।
 ऋ॒त॒गं स॒त्येऽधा॑यि ।
 स॒त्यमृ॑तेऽधा॑यि ।
 ऋ॒तं च॑ मे स॒त्यं चा॑भूताम् ।
 ज्योति॑रभू॒व॒गं सु॑व॒र॒गम॑म् ।
 सु॒व॒र्गं लो॒कं ना॑क॒स्य पृ॑ष्ठम् ।
 ब्र॒ध्नस्य॑ वि॒ष्टप॑म॒गम॑म् ।
 पृथि॒वी दी॒क्षा ॥ 82 ॥

तया॒ऽग्नि॑र्दी॒क्षया॑ दी॒क्षितः॑ ।
 यया॒ऽग्नि॑र्दी॒क्षया॑ दी॒क्षितः॑ ।
 तया॑ त्वा दी॒क्षया॑ दी॒क्षयामि॑ ।
 अ॒न्तरि॑क्षं दी॒क्षा ।
 तया॑ वा॒युर्दी॒क्षया॑ दी॒क्षितः॑ ।
 यया॑ वा॒युर्दी॒क्षया॑ दी॒क्षितः॑ ।
 तया॑ त्वा दी॒क्षया॑ दी॒क्षयामि॑ ।
 द्यौर्दी॒क्षा ।
 तया॑ऽऽदि॒त्यो दी॒क्षया॑ दी॒क्षितः॑ ।
 यया॑ऽऽदि॒त्यो दी॒क्षया॑ दी॒क्षितः॑ ॥ 83 ॥

तया॑ त्वा दी॒क्षया॑ दीक्षयामि।
 दि॒शो दी॒क्षा।
 तया॑ च॒न्द्रमा॑ दी॒क्षया॑ दीक्षितः।
 यया॑ च॒न्द्रमा॑ दी॒क्षया॑ दीक्षितः।
 तया॑ त्वा दी॒क्षया॑ दीक्षयामि।
 आपो॑ दी॒क्षा।
 तया॑ वरु॒णो राजा॑ दी॒क्षया॑ दीक्षितः।
 यया॑ वरु॒णो राजा॑ दी॒क्षया॑ दीक्षितः।
 तया॑ त्वा दी॒क्षया॑ दीक्षयामि।
 ओष॑धयो दी॒क्षा ॥ 84 ॥

तया॑ सोमो॒ राजा॑ दी॒क्षया॑ दीक्षितः।
 यया॑ सोमो॒ राजा॑ दी॒क्षया॑ दीक्षितः।
 तया॑ त्वा दी॒क्षया॑ दीक्षयामि।
 वाग्दी॒क्षा।
 तया॑ प्रा॒णो दी॒क्षया॑ दीक्षितः।
 यया॑ प्रा॒णो दी॒क्षया॑ दीक्षितः।
 तया॑ त्वा दी॒क्षया॑ दीक्षयामि।
 पृथि॒वी त्वा दी॒क्षमा॑ण॒मनु॑ दीक्षताम्।
 अ॒न्तरि॑क्षं त्वा दी॒क्षमा॑ण॒मनु॑ दीक्षताम्।
 द्यौस्त्वा दी॒क्षमा॑ण॒मनु॑ दीक्षताम् ॥ 85 ॥

दि॒शंस्त्वा॑ दी॒क्ष॑मा॒ण॒म॒नु॑ दी॒क्ष॑न्ताम्।
 आ॒प॑स्त्वा॒ दी॒क्ष॑मा॒ण॒म॒नु॑ दी॒क्ष॑न्ताम्।
 ओ॒ष॑ध॒य॒स्त्वा॑ दी॒क्ष॑मा॒ण॒म॒नु॑ दी॒क्ष॑न्ताम्।
 वा॒क्त्वा॑ दी॒क्ष॑मा॒ण॒म॒नु॑ दी॒क्ष॑ताम्।
 ऋ॒च॑स्त्वा॒ दी॒क्ष॑मा॒ण॒म॒नु॑ दी॒क्ष॑न्ताम्।
 सा॒मा॑नि॒ त्वा॑ दी॒क्ष॑मा॒ण॒म॒नु॑ दी॒क्ष॑न्ताम्।
 य॒जू॑र्ग॒षि॒ त्वा॑ दी॒क्ष॑मा॒ण॒म॒नु॑ दी॒क्ष॑न्ताम्।
 अ॒ह॑श्च॒ रा॒त्रि॑श्च।
 कृ॒षि॑श्च॒ वृ॒ष्टि॑श्च।
 त्वि॒षि॑श्चा॒प॑चि॒ति॑श्च ॥ 86 ॥

आ॒प॒श्चौ॒ष॑ध॒य॑श्च।
 ऊ॒र्क्च॑ सू॒नृ॒तां॑ च।
 ता॒स्त्वा॑ दी॒क्ष॑मा॒ण॒म॒नु॑ दी॒क्ष॑न्ताम्।
 स्वे॒ द॒क्षे॑ द॒क्ष॑पि॒ते॒ह॑ सी॒द।
 दे॒वा॒ना॒ग्ं॑ सु॒म्नो॑ म॒ह॒ते॒ र॒णा॑य।
 स्वा॒स॒स्थ॑स्त॒नु॒वा॑ संवि॒श॑स्व।
 पि॒ते॒वै॒धि॑ सू॒न॒व॒ आ॒सु॑शे॒वः॑।
 शि॒वो॒ मां॑ शि॒व॒मा॒वि॑श।
 स॒त्यं॑ मं आ॒त्मा॑।
 श्र॒द्धा॑ मेऽक्षि॑तिः ॥ 87 ॥

तपो॑ मे प्रति॒ष्ठा।
 स॒वि॒तृ॒प्र॒सू॒ता मा॒ दि॒शो॑ दी॒क्षय॑न्तु।
 स॒त्यम॑स्मि।
 अ॒हं त्वद॑स्मि॒ मद॑सि॒ त्वमे॒तत्।
 ममा॑सि॒ योनि॑स्तव॒ योनि॑रस्मि।
 ममै॒व स॒न्वह॑ ह॒व्यान्य॑ग्ने।
 पु॒त्रः पि॒त्रे लो॑क॒कृ॒ञ्जा॑तवेदः।
 आ॒जु॒ह्वानः॑ सु॒प्रती॑कः पु॒रस्ता॑त्।
 अग्ने॒ स्वां योनि॑मासी॒द सा॒ध्या।
 अ॒स्मिन्ध॑स॒धस्थे॒ अ॒ध्युत्त॑रस्मिन् ॥ 88 ॥

विश्वे॑ देवा॒ यज॑मानश्च सीदत।
 एक॑मि॒षे वि॒ष्णु॒स्त्वाऽन्वे॑तु।
 द्वे ऊ॒र्जे वि॒ष्णु॒स्त्वाऽन्वे॑तु।
 त्रीणि॑ व्र॒ताय॒ वि॒ष्णु॒स्त्वाऽन्वे॑तु।
 च॒त्वारि॒ मायो॑ भवाय॒ वि॒ष्णु॒स्त्वाऽन्वे॑तु।
 पञ्च॑ प॒शुभ्यो॒ वि॒ष्णु॒स्त्वाऽन्वे॑तु।
 षड्रा॒यस्पोषा॑य॒ वि॒ष्णु॒स्त्वाऽन्वे॑तु।
 स॒प्त स॒प्तभ्यो॒ होत्रा॑भ्यो॒ वि॒ष्णु॒स्त्वाऽन्वे॑तु।
 सखा॑यः स॒प्तप॑दा अभूम।
 स॒ख्यं ते॑ गमेयम् ॥ 89 ॥

स॒ख्यात्ते॒ मा यो॑षम्।
 स॒ख्यान्मे॒ मा यो॑ष्ठाः।
 साऽसि॑ सु॒ब्रह्म॑ण्ये।
 तस्या॑स्ते पृथि॒वी पादः॑।
 साऽसि॑ सु॒ब्रह्म॑ण्ये।
 तस्या॑स्तेऽन्तरि॑क्षं पादः।
 साऽसि॑ सु॒ब्रह्म॑ण्ये।
 तस्या॑स्ते द्यौः पादः।
 साऽसि॑ सु॒ब्रह्म॑ण्ये।
 तस्या॑स्ते दि॒शः पादः॑ ॥ 90 ॥

प॒रोर॑जास्ते पश्च॒मः पादः॑।
 सा न॒ इष॑मूर्जं धु॒क्ष्व।
 तेजं॑ इन्द्रि॒यम्।
 ब्र॒ह्मव॑र्च॒सम॒न्नाद्य॑म्।
 विमि॑मे त्वा॒ पय॑स्वतीम्।
 दे॒वानां॑ धे॒नुगं॑ सु॒दुघा॒मन॑पस्फुरन्तीम्।
 इन्द्रः॑ सोमं॑ पिबतु।
 क्षेमो॑ अस्तु नः।
 इ॒मां न॑राः कृणु॒त वेदि॑मेत्यं।
 वसु॑मतीगं रु॒द्रव॑तीमादि॒त्यव॑तीम् ॥ 91 ॥

वर्ष्मन्दि॒वः।
 नाभा॑ पृथि॒व्याः।
 यथाऽयं॑ यज॑मानो॒ न रिष्ये॑त्।
 दे॒वस्य॑ सवि॒तुः स॒वे।
 चतुः॑ शिखण्डा युव॒तिः सु॒पेशाः॑।
 घृ॒तप्र॑तीका॒ भुव॑नस्य॒ मध्ये॑।
 तस्याग्ं॑ सु॒पर्णा॒वधि॒ यौ नि॒विष्टौ॑।
 तयोर्दे॒वाना॒मधि॑ भाग॒धेय॑म्।
 अप॒ जन्य॑ भ॒यं नु॑द।
 अप॒ च॒क्राणि॑ वर्तय।
 गृ॒हग्ं सोम॑स्य गच्छ॒तम्।
 न वा उ॑वे॒तन्मि॑यसे॒ न रि॑ष्यसि।
 दे॒वाग्ं इ॒दैषि॑ पृथि॒भिः सु॒गेभिः॑।
 यत्र॑ यन्ति॑ सु॒कृतो॒ नापि॑ दुष्कृतः॑।
 तत्र॑ त्वा दे॒वः स॑वि॒ता द॑धातु ॥ 92 ॥

ब्रह्म॑णो॒ योनि॒रग॑हंसः प॒ङ्क्तिं॑ प्रपद्ये दी॒क्षा
 यया॑ऽऽदि॒त्यो दी॒क्षया॑ दी॒क्षित॑स्तया॑ त्वा दी॒क्षया॑
 दी॒क्षया॑म्योष॑धयो दी॒क्षा द्यौस्त्वा॑
 दी॒क्षमा॑णमनु॑दीक्षता॒मप॑चिति॒श्चाऽक्षि॑तिरुत्तर॑स्मिन्गमेयं
 दि॒शुः पाद॑ आदि॒त्यव॑र्ती वर्तय॒ पञ्च॑ च ॥ 7 ॥

यद॒स्य पा॒रे रज॑सः ।
 शु॒क्रं ज्यो॑तिरजा॒यत ।
 तन्नः॑ पर्ष॒दति॒ द्विषः॑ ।
 अग्ने॑ वैश्वान॒र॒ स्वाहा॑ ॥
 यस्मा॑द्द्वि॒षा ऽवा॑शिष्ठाः ।
 ततो॑ नो॒ अभ॑यं कृधि ।
 प्र॒जाभ्यः॑ सर्वा॑भ्यो मृड ।
 नमो॑ रु॒द्राय॑ मी॒दुषे॑ ॥
 यस्मा॑द्द्वि॒षा न्य॑षदः ।
 ततो॑ नो॒ अभ॑यं कृधि ॥ 93 ॥

प्र॒जाभ्यः॑ सर्वा॑भ्यो मृड ।
 नमो॑ रु॒द्राय॑ मी॒दुषे॑ ॥
 उदु॑स्र तिष्ठ॒ प्रतिति॑ष्ठ॒ मा रि॑षः ।
 मेमं॑ य॒ज्ञं यज॑मानं च रीरिषः ।
 सु॒व॒र्गे लो॒के यज॑मान॒गं हि धे॒हि ।
 शं न॑ एधि॒ द्विप॑दे॒ शं चतु॑ष्पदे ।
 यस्मा॑द्द्वि॒षा ऽवे॑पिष्ठाः पु॒लायि॑ष्ठाः सु॒मज्ञा॑स्थाः ।
 ततो॑ नो॒ अभ॑यं कृधि ।
 प्र॒जाभ्यः॑ सर्वा॑भ्यो मृड ।
 नमो॑ रु॒द्राय॑ मी॒दुषे॑ ॥ 94 ॥

य इ॒दम॑कः।
तस्मै॑ नमः।
तस्मै॑ स्वाहा॑।
न वा उ॑ वे॒तन्मि॑यसे।
आशा॑नां त्वा॒ विश्वा॒ आशाः॑।
य॒ज्ञस्य॑ हि स्थ ऋ॒त्वियौ॑।
इन्द्रा॑ग्नी॒ चेत॑नस्य च।
हु॒ताहु॒तस्य॑ तृ॒प्यत॑म्।
अहु॑तस्य हु॒तस्य॑ च।
हु॒तस्य॑ चाहु॑तस्य च।
अहु॑तस्य हु॒तस्य॑ च।
इन्द्रा॑ग्नी अ॒स्य सोम॑स्य।
वी॒तं पि॑बतं जु॒षेथा॑म्।
मा यज॑मानं॒ तमो॑ विदत्।
म॒र्त्विजो॒ मो इ॒माः प्र॒जाः।
मा यः सोम॑मि॒मं पिबा॑त्।
सग॑ंसृष्टमु॒भयं॑ कृतम् ॥ 95 ॥

कृधि॑ मी॒दुषेऽहु॑तस्य स॒प्त च॑ ॥ 8 ॥

अ॒ना॒गस॑स्त्वा व॒यम्।
इन्द्रे॑ण॒ प्रेषि॑ता॒ उप॑।

वा॒यु॒ष्टे अ॒स्त्व॒गं॒श॒भूः।
 मि॒त्र॒स्ते अ॒स्त्व॒गं॒श॒भूः।
 वरु॑णस्ते अ॒स्त्व॒गं॒श॒भूः।
 अ॒पां॑ क्ष॒या ऋ॒तस्य॑ गर्भाः।
 भुव॑नस्य गो॒पाः श्येना॑ अतिथयः।
 पर्व॑तानां ककु॒भः प्र॒युतो॑ नपातारः।
 व॒श्रु॒नेन्द्र॑ग्ं ह्यत।
 घो॒षे॒णामी॑वाग्श्चातयत ॥ 96 ॥

यु॒क्ताः स्थ॒ वह॑त।
 दे॒वा ग्रा॒वा॒ण इन्द्रु॑रिन्द्र॒ इत्य॑वादिषुः।
 एन्द्र॑मचुच्यवुः पर॒मस्याः॑ परा॒वतः॑।
 आऽस्मा॑त्स॒धस्था॑त्।
 ओ॒रोर॒न्तरि॑क्षात्।
 आ सु॑भू॒तम॑सुषवुः।
 ब्र॒ह्मव॑र्च॒सं म॒ आऽसु॑षवुः।
 स॒म॒रे र॒क्षाग्॑स्यवधिषुः।
 अप॑हतं ब्रह्म॒ज्यस्य॑।
 वाक्च॑ त्वा॒ मन॑श्च श्रीणीताम् ॥ 97 ॥

प्रा॒णश्च॑ त्वाऽपा॒नश्च॑ श्रीणीताम्।
 चक्षु॑श्च त्वा॒ श्रोत्रं॑ च श्रीणीताम्।

दक्षश्च त्वा बलं च श्रीणीताम्।
 ओजश्च त्वा सहश्च श्रीणीताम्।
 आयुश्च त्वा जरा च श्रीणीताम्।
 आत्मा च त्वा तनूश्च श्रीणीताम्।
 शृतोऽसि शृतं कृतः।
 शृताय त्वा शृतेभ्यस्त्वा।
 यमिन्द्रमाहुर्वरुणं यमाहुः।
 यं मित्रमाहुर्यमुं सत्यमाहुः ॥ 98 ॥

यो देवानां देवतमस्तपोजाः।
 तस्मै त्वा तेभ्यस्त्वा।
 मयि त्यदिन्द्रियं महत्।
 मयि दक्षो मयि क्रतुः।
 मयि धायि सुवीर्यम्।
 त्रिशुग्घर्मो विभातु मे।
 आकूत्या मनसा सह।
 विराजा ज्योतिषा सह।
 यज्ञेन पयसा सह।
 तस्य दोहमशीमहि ॥ 99 ॥

तस्य सुम्नमशीमहि।
 तस्य भक्षमशीमहि।

वाग्जुषाणा सोमस्य तृप्यतु।
मित्रो जनान्प्रसमित्र।
यस्मान्न जातः परो अन्यो अस्ति।
य आविवेश भुवनानि विश्वा।
प्रजापतिः प्रजया संविदानः।
त्रीणि ज्योतीर्गृषि सचते सषोडशी।
एष ब्रह्मा य ऋत्वियः।
इन्द्रो नाम श्रुतो गणे ॥ 100 ॥

प्र ते महे विदथेऽशगंसिषगुं हरीं।
य ऋत्वियः प्र ते वन्वे।
वनुषो हर्यतं मदम्।
इन्द्रो नाम घृतं न यः।
हरिभिश्चारु सेचते।
श्रुतो गण आ त्वा विशन्तु।
हरिवर्षसं गिरः।
इन्द्राधिपतेऽधिपतिस्त्वं देवानामसि।
अधिपतिं माम्।
आयुष्मन्तं वर्चस्वन्तं मनुष्येषु कुरु ॥ 101 ॥

इन्द्रश्च सम्राड्वरुणश्च राजा।
तौ ते भक्षं चक्रतुरग्र एतम्।

तयो॒रनु॑ भ॒क्षं भ॑क्षयामि।
 वाग्जु॑षा॒णा सोम॑स्य तृप्यतु।
 प्र॒जाप॑तिर्वि॒श्वक॑र्मा।
 तस्य॑ मनो॑ दे॒वं य॒ज्ञेन॑ राध्यासम्।
 अ॒र्थे गा अ॒स्य ज॑हितः।
 अ॒व॒सान॑पतेऽव॒सानं॑ मे विन्द।
 नमो॑ रु॒द्राय॑ वास्तो॒ष्पत॑ये।
 आय॑ने वि॒द्रव॑णे ॥ 102 ॥

उ॒द्याने॑ यत्प॒राय॑णे।
 आ॒व॒र्तने॑ वि॒व॒र्तने॑।
 यो गो॑पा॒यति॑ तग्ं हु॒वे।
 यान्य॑पा॒मित्या॒न्यप्र॑तीत्ता॒न्यस्मि॑।
 य॒मस्य॑ ब॒लिना॑ चरा॑मि।
 इ॒हैव सन्तः॑ प्रति॒ तद्या॑तयामः।
 जी॒वा जी॒वेभ्यो॑ निह॑राम ए॒नत्।
 अ॒नृणा॑ अ॒स्मिन्न॑नृणाः पर॑स्मिन्।
 तृती॑ये लो॒के अ॑नृणाः स्या॑म।
 ये दे॒व्याना॑ उ॒त पि॑तृयाणाः ॥ 103 ॥

सर्वा॑न्प॒थो अ॑नृणा आ॒क्षी॑येम।
 इ॒दमू॑नुः श्रेयो॑ऽव॒सान॑माग॑न्म।

शिवे नो द्यावापृथिवी उभे इमे।
 गोमद्धनवदश्ववदूर्जस्वत्।
 सुवीरा वीरैरनु सञ्चरेम।
 अर्कः पवित्रगुं रजसो विमानः।
 पुनाति देवानां भुवनानि विश्वा।
 द्यावापृथिवी पयसा संविदाने।
 घृतं दुहाते अमृतं प्रपीने।
 पवित्रमर्को रजसो विमानः।
 पुनाति देवानां भुवनानि विश्वा।
 सुवर्ज्योतिर्यशो महत्।
 अशीमहि गाधमुत प्रतिष्ठाम् ॥ 104 ॥

चातयत् श्रीणीतागुं सत्यमाहुरशीमहि गुणे कुरु विद्रवणे
 पितृयाणां अर्को रजसो विमानस्त्रीणि च ॥ 9 ॥

उदस्तांप्सीथ्सविता मित्रो अर्यमा।
 सर्वानमित्रानवधीद्युगेन।
 बृहन्तं मामंकरद्वीरवन्तम्।
 रथन्तरे श्रयस्व स्वाहा पृथिव्याम्।
 वामदेव्ये श्रयस्व स्वाहाऽन्तरिक्षे।
 बृहति श्रयस्व स्वाहा दिवि।
 बृहता त्वोपस्तभ्रोमि।

आ त्वा॑ ददे॒ यश॑से वी॒र्या॑य च।
 अ॒स्मास्व॑घ्निया यू॒यं द॑धाथेन्द्रि॒यं प॑यः।
 यस्ते॑ द्र॒प्सो यस्त॑ उद॒र्षः ॥ 105 ॥

दै॒व्यः के॒तुर्वि॑श्वं॒ भुव॑नमावि॒वेश॑।
 स नः॑ पा॒ह्यरि॑ष्ट्यै॒ स्वाहा॑।
 अनु॑ मा॒ सर्वो॑ य॒ज्ञोऽय॑मेतु।
 विश्वे॑ दे॒वा म॒रुतः॑ सामा॒र्कः।
 आ॒प्रिय॑श्छन्दा॒गंसि॑ नि॒विदो॑ यजू॒गंषि॑।
 अ॒स्यै पृ॑थि॒व्यै यद्य॑ज्ञि॒यम्।
 प्र॒जाप॑तेर्व॒र्तनि॑मनु॒वर्त॑स्व।
 अनु॑ वी॒रैरनु॑राध्याम॒ गोभिः॑।
 अन्व॑श्चै॒रनु॑ स॒र्वैरु॑ पु॒ष्टैः।
 अनु॑ प्र॒जया॑ऽन्विन्द्रि॒येण॑ ॥ 106 ॥

दे॒वा नो॑ य॒ज्ञमृ॑जु॒धा न॑यन्तु।
 प्रति॑ क्ष॒त्रे प्रति॑ तिष्ठामि रा॒ष्ट्रे।
 प्रत्य॑श्वेषु॒ प्रति॑तिष्ठामि॒ गोषु॑।
 प्रति॑ प्र॒जायां॑ प्रति॑तिष्ठामि॒ भव्यै॑।
 विश्व॑म॒न्याऽभि॑वावृधे।
 तद॒न्यस्या॑मधि॒श्रित॑म्।
 दि॒वे च॑ वि॒श्वक॑र्मणे।

पृथिव्यै चाकरन्नमः।
अस्कान्द्यौः पृथिवीम्।
अस्कानृषभो युवा गाः ॥ 107 ॥

स्कन्नेमा विश्वा भुवना।
स्कन्नो यज्ञः प्रजनयतु।
अस्कानजनि प्राजनि।
आस्कन्नाज्जायते वृषा।
स्कन्नात्प्रजनिषीमहि।
ये देवा येषामिदं भागधेयं बभूव।
येषां प्रयाजा उतानूयाजाः।
इन्द्रज्येष्ठेभ्यो वरुणराजभ्यः।
अग्निहोतृभ्यो देवेभ्यः स्वाहा।
उत त्या नो दिवा मतिः ॥ 108 ॥

अदितिरूत्याऽऽगमत्।
सा शन्ताची मयस्करत्।
अप स्निधः।
उत त्या दैव्या भिषजा।
शं नस्करतो अश्विना।
यूयातामस्मद्रपः।
अप स्निधः।

शम॒ग्नि॒रग्नि॒भिस्कर॑त् ।
 शं न॑स्तपतु॒ सूर्यः॑ ।
 शं वा॑तो वा॒त्वर॒पाः ॥ 109 ॥

अप॒ स्त्रि॒धः ।
 तदि॒त्प॒दं न वि॒चिके॑त वि॒द्वान् ।
 यन्मृ॑तः पु॒नर॒प्येति॑ जी॒वान् ।
 त्रि॒वृ॒द्यद्भु॑वनस्य रथ॒वृत् ।
 जी॒वो गर्भो॑ न मृ॒तः स जी॑वात् ।
 प्रत्य॑स्मै पिपी॑षते ।
 विश्वा॑नि वि॒दुषे॑ भर ।
 अ॒र॒ङ्ग॒माय॑ जग्म॒वे ।
 अप॑श्चाद्द॒ध्वने॑ नरे॑ ।
 इ॒न्दुरि॒न्दुमवा॑गात् ।
 इ॒न्दोरि॒न्द्रोऽपा॑त् ।
 तस्य॑ त इ॒न्दुवि॒न्द्रपी॑तस्य॒ मधु॑मतः ।
 उप॑हू॒तस्योप॑हूतो भक्षयामि ॥ 110 ॥

उ॒द॒र॒ष इ॒न्द्रिये॑ण॒ गा म॒तिर॑र॒पा अ॑गा॒त्स्त्रीणि॑ च ॥ 10 ॥

ब्रह्म॑ प्रति॒ष्ठा मन॑सो ब्रह्म॑ वा॒चः ।
 ब्रह्म॑ य॒ज्ञाना॑ग्ं ह॒विषा॒माज्य॑स्य ।
 अति॑रिक्तं कर्म॒णो यच्च॑ ही॒नम् ।

य॒ज्ञः प॒र्वाणि॑ प्र॒तिर॒न्नैति॑ क॒ल्पय॑न् ।
 स्वाहा॑कृ॒ताऽऽहु॑तिरेतु दे॒वान् ।
 आश्रा॑वित॒म॒त्याश्रा॑वितम् ।
 वष॑ट्कृत॒म॒त्यनू॑क्तं च य॒ज्ञे ।
 अति॑रिक्तं॒ कर्म॑णो॒ यच्च॑ ही॒नम् ।
 य॒ज्ञः प॒र्वाणि॑ प्र॒तिर॒न्नैति॑ क॒ल्पय॑न् ।
 स्वाहा॑कृ॒ताऽऽहु॑तिरेतु दे॒वान् ॥ 111 ॥

यद्वो॑ दे॒वा अति॑पा॒दया॑नि ।
 वा॒चा चि॒त्रय॑तं दे॒व हे॒डन॑म् ।
 अ॒रा॒यो अ॒स्माग्ं अ॒भिदु॑च्छुना॒यते॑ ।
 अ॒न्यत्रा॒स्मन्म॑रु॒तस्त॒न्निधे॑तन ।
 त॒तं म॒ आप॒स्तदु॑ ता॒यते॒ पुनः॑ ।
 स्वादि॑ष्ठा धी॒तिरु॒चथा॑य शस्यते ।
 अ॒यग्ं स॑मु॒द्र उ॒त वि॒श्वभे॑षजः ।
 स्वाहा॑कृतस्य॒ समु॑तृष्णुत॒र्भुवः॑ ।
 उद्व॒यं तम॑स॒स्परि॑ ।
 उदु॒त्यं चि॒त्रम् ॥ 112 ॥

इ॒मं मे॑ वरु॒ण तत्त्वा॑ यामि ।
 त्वं नो॑ अ॒ग्ने स त्वं नो॑ अ॒ग्ने ।
 त्वम॑ग्ने अ॒याऽसि॑ प्रजा॑पते ।

इ॒मं जी॒वेभ्यः॑ परि॒धिं द॑धामि।
 मै॒षां नु॑ गा॒दप॑रो अ॒र्धमे॒तम्।
 श॒तं जी॑वन्तु श॒रदः॑ पु॒रूचीः॑।
 ति॒रो मृ॒त्युं द॑धतां पर्व॒तेन॑।
 इ॒ष्टेभ्यः॑ स्वाहा वष॒डनि॑ष्टेभ्यः स्वाहा॑।
 भे॒षजं॑ दुरि॒ष्ट्यै स्वाहा॑ निष्कृ॒त्यै स्वाहा॑।
 दौ॒रा॑र्ध्यै स्वाहा दै॒वीभ्य॑स्त॒नूभ्यः॑ स्वाहा॑ ॥ 113 ॥

ऋ॒द्ध्यै स्वाहा॑ समृ॒द्ध्यै स्वाहा॑।
 यत॑ इन्द्र॒ भया॑महे।
 ततो॑ नो॒ अभ॑यं कृधि।
 मघ॑वञ्छृ॒ग्धि तव॑ तन्न॒ ऊ॒तये॑।
 वि द्वि॒षो वि॑ मृ॒धो ज॑हि।
 स्व॒स्ति॒दा वि॒शस्प॑तिः।
 वृ॒त्रहा॑ विमृ॒धो व॒शी।
 वृ॒षेन्द्रः॑ पु॒र ए॑तु नः।
 स्व॒स्ति॒दा अ॑भयङ्क॒रः।
 आ॒भिर्गी॒र्भिर्य॑दतो॑ न ऊ॒नम् ॥ 114 ॥

आप्या॑यय हरि॒वो वर्ध॑मानः।
 य॒दा स्तो॒तृभ्यो॑ महि॑ गो॒त्रा रु॒जासि॑।
 भू॒यिष्ठ॑भाजो॒ अध॑ ते स्याम।

अनाज्ञातं यदाज्ञातम्।
 यज्ञस्य क्रियते मिथुं।
 अग्ने तदस्य कल्पय।
 त्वग्ं हि वेत्थं यथातथम्।
 पुरुषसम्मितो यज्ञः।
 यज्ञः पुरुषसम्मितः।
 अग्ने तदस्य कल्पय।
 त्वग्ं हि वेत्थं यथातथम्।
 यत्पाकत्रा मनसा दीनदक्षा न।
 यज्ञस्य मन्वते मर्तासः।
 अग्निष्टद्धोतां ऋतुविद्विजानन्।
 यजिष्ठो देवाग्ं ऋतुशो यजाति ॥ 115 ॥

देवाग्श्चित्रं तनूभ्यस्स्वाहोनं पुरुषसम्मितोऽग्ने
 तदस्य कल्पय पञ्च च ॥ 11 ॥

यद्देवा देवहेडनम्।
 देवासश्चकृमा वयम्।
 आदित्यास्तस्मान्मा मुञ्चत।
 ऋतस्यर्तेन मामुत।
 देवां जीवनकाम्या यत्।
 वाचाऽनृतमूदिम।

अग्निर्मा तस्मादेनसः।
 गार्हपत्यः प्रमुञ्चतु।
 दुरिता यानि चकृम।
 करोतु मामनेनसम् ॥ 116 ॥

ऋतेन द्यावापृथिवी।
 ऋतेन त्वग्ं सरस्वति।
 ऋतान्मा मुञ्चताग्ंहसः।
 यदन्यकृतमारिम।
 सजातशग्ंसादुत वा जामिशग्ंसात्।
 ज्यायसः शग्ंसादुत वा कनीयसः।
 अनज्ञातं देवकृतं यदेनः।
 तस्मात्त्वमस्माञ्जातवेदो मुमुग्धि।
 यद्वाचा यन्मनसा।
 बाहुभ्यामूरुभ्यामष्टीवद्भ्याम् ॥ 117 ॥

शिश्रैर्यदनृतं चकृमा वयम्।
 अग्निर्मा तस्मादेनसः।
 यद्धस्ताभ्यां चकर किल्बिषाणि।
 अक्षाणां वृग्रुमुपजिघ्नमानः।
 दूरेपश्या च राष्ट्रभृच्च।
 तान्यप्सरसावनुदत्तामृणानि।

अदी॑व्य॒नृ॒णं॑ यद॒हं च॒कार॑।
यद्वा॑ऽदा॑स्यन्थ्सञ्ज॒गारा॒ जने॑भ्यः।
अ॒ग्नि॒र्मा॒ तस्मा॒देन॑सः।
यन्मयि॑ मा॒ता गर्भे॑ स॒ति ॥ 118 ॥

एन॑श्च॒कार॒ यत्पि॒ता।
अ॒ग्नि॒र्मा॒ तस्मा॒देन॑सः।
यदा॑ पि॒पेषं॑ मा॒तरं॑ पि॒तर॑म्।
पु॒त्रः प्र॑मु॒दितो॒ धय॑न्न।
अहि॑ग्सि॒तौ पि॒तरौ॒ मया॒ तत्।
तद॑ग्रे॒ अनृ॑णो भ॒वामि॑।
यद॒न्तरि॑क्षं पृथि॒वीमु॒त द्या॑म्।
यन्मा॒तरं॑ पि॒तरं॑ वा जिहि॑ग्सि॒म।
अ॒ग्नि॒र्मा॒ तस्मा॒देन॑सः।
यदा॒शसा॑ नि॒शसा॒ यत्प॑रा॒शसा॑ ॥ 119 ॥

यदेन॑श्च॒कृमा॒ नूत॑नं॒ यत्पु॑रा॒णम्।
अ॒ग्नि॒र्मा॒ तस्मा॒देन॑सः।
अति॑क्रामामि॒ दुरि॑तं॒ यदेनः॑।
जहा॑मि रि॒प्रं प॑र॒मे स॒धस्थे॑।
यत्र॒ यन्ति॑ सु॒कृतो॒ नापि॑ दु॒ष्कृतः॑।
तमारो॑हामि सु॒कृतां॒ नु लो॒कम्।

त्रि॒ते दे॒वा अ॑मृ॒जतै॒तदे॑नः ।
 त्रि॒त ए॒तन्म॑नु॒ष्येषु॑ मामृ॒जे ।
 ततो॑ मा॒ यदि॒ किञ्चि॑दान॒शे ।
 अ॒ग्नि॒र्मा तस्मा॑दे॒नसः॑ ॥ 120 ॥

गा॒र्ह॑पत्यः प्रमु॑ञ्चतु ।
 दु॒रि॒ता या॒नि च॑कृ॒म ।
 क॒रोतु॑ माम॑ने॒नस॑म् ।
 दि॒वि जा॒ता अ॒प्सु जा॒ताः ।
 या जा॒ता ओष॑धी॒भ्यः ।
 अथो॒ या अ॑ग्नि॒जा आपः॑ ।
 ता नः॑ शु॒न्धन्तु॑ शु॒न्धनीः॑ ।
 यदापो॑ नक्तं॑ दु॒रितं॑ चरा॑म ।
 यद्वा॒ दिवा॑ नू॒तनं॑ यत्पु॑रा॒णम् ।
 हि॒र॑ण्यवर्णा॒स्तत् उ॒त्पु॑नीत नः ।
 इ॒मं मे॑ वरु॒ण तत्त्वा॑ यामि ।
 त्वं नो॑ अग्ने॒ स त्वं नो॑ अग्ने ।
 त्वम॑ग्ने अ॒याऽसि॑ ॥ 121 ॥

अ॒ने॒नस॑म॒ष्टीव॑द्भ्याग्ं॑ स॒ति पं॑रा॒शसा॑ऽऽन॒शैऽग्नि॑र्मा
 तस्मा॑दे॒नसः॑ पु॒नीत॑ न॒स्त्रीणि॑ च ॥ 12 ॥

यद्दे॒वा दे॒वा ऋ॒तेन॑ स॒जात॑श॒गुंसाद्य॑द्वा॒चा
यद्ध॑स्ता॒भ्याम॑दी॒व्यं यन्म॑रि॒यं मा॒ता यदा॑ पि॒पेषु॑
यद॒न्तरि॑क्षं॒ यदा॒शसा॑ऽति॒क्रामा॑मि त्रि॒ते दे॒वा दि॒वि जा॒ता
अ॒प्सु जा॒ता यदा॑प॒ इमं॑ मे॒ वरु॑ण॒ तत्त्वा॑ या॒मि त्वन्नो॑
अ॒ग्ने स त्वन्नो॑ अ॒ग्ने त्वम॑ग्ने अ॒याऽसि॑ ॥

यत्ते॒ ग्राव्ण॑णां चिच्छि॒दुः सोम॑ राजन् ।
प्रि॒याण्य॑ङ्गानि॒ स्वधि॑ता॒ परू॑ग्षि ।
तथ्स॒न्ध॒थ्स्वाज्ये॑नो॒त वर्ध॑यस्व ।
अ॒ना॒गसो॑ अध॒मिथ्सं॑क्षये॒म ।
यत्ते॒ ग्रावा॑ बा॒हुच्यु॑तो॒ अचु॑च्यवुः ।
नरो॒ यत्ते॑ दु॒दुहु॑र्दक्षि॒णेन॑ ।
तत्त॒ आप्या॑यतां॒ तत्ते॑ ।
निष्ट्या॑यतां दे॒व सोम॑ ।
यत्ते॒ त्वचं॑ बिभि॒दुर्यच्च॑ योनि॑म् ।
यदा॒स्थाना॑त्प्रच्यु॒तो वेन॑सि॒ त्मना॑ ॥ 122 ॥

त्वया॒ तथ्सो॑म गु॒प्तम॑स्तु नः ।
सा नः॑ स॒न्धाऽस॑त्पर॒मे व्यो॑मन् ।
अहा॒च्छरी॑रं॒ पय॑सा स॒मेत्य॑ ।
अ॒न्योऽन्यो॑ भवति॒ वर्णो॑ अस्य ।
तस्मि॑न्व॒यमुप॑हृता॒स्तव॑ स्मः ।
आ नो॑ भज॒ सद॑सि वि॒श्वरू॑पे ।

नृचक्षाः सोमं उत शुश्रुगंस्तु।
 मा नो विहासीद्विर आवृणानः।
 अनांगास्तनुवो वावृधानः।
 आ नो रूपं वहतु जायमानः ॥ 123 ॥

उपक्षरन्ति जुह्वो घृतेन।
 प्रियाण्यङ्गानि तव वर्धयन्तीः।
 तस्मै ते सोम नम इद्वषट्च।
 उप मा राजन्ध्सुकृते ह्वयस्व।
 सं प्राणापानाभ्यागं समु चक्षुषा त्वम्।
 सग्ग् श्रोत्रेण गच्छस्व सोम राजन्।
 यत्त आस्थितगं शमु तत्त अस्तु।
 जानीतान्नः सङ्गमने पथीनाम्।
 एतं जानीतात्परमे व्योमन्।
 वृकाः सधस्था विद रूपमस्य ॥ 124 ॥

यदा गच्छात्पथिभिर्देवयानैः।
 इष्टापूर्ते कृणुतादाविरस्मै।
 अरिष्टो राजन्नगदः परेहि।
 नमस्ते अस्तु चक्षसे रघूयते।
 नाकमारोह सह यजमानेन।
 सूर्यं गच्छतात्परमे व्योमन्।

अभू॑द्दे॒वः सं॒वि॒ता व॒न्द्यो॒ नु नः॑ ।
 इ॒दानी॑म॒हं उ॒प॒वा॒च्यो॒ नृभिः॑ ।
 वि॒ यो रत्ना॑ भ॒जंति॑ मा॒न॒वेभ्यः॑ ।
 श्रेष्ठं॑ नो॒ अत्र॒ द्रवि॑णं॒ यथा॒ दध॑त् ।
 उ॒पं नो॑ मि॒त्रावरु॑णावि॒हाव॑न्तम् ।
 अ॒न्वादी॑ध्याथामि॒ह नः॑ सखाया ।
 आ॒दि॒त्यानां॑ प्र॒सि॑तिर् हे॒तिः ।
 उ॒ग्रा श॒तापा॑ष्ठा घ॒ विषा॑ परि॒णो वृ॑णक्तु ।
 आ॒प्याय॑स्व॒ सं ते॑ ॥ 125 ॥

त्मना॑ जाय॑मानोऽस्य॒ दध॑त्पञ्च॑ च ॥ 13 ॥

यद्दि॑दी॒क्षे म॒नसा॑ यच्च॑ वा॒चा ।
 यद्वा॑ प्रा॒णैश्चक्षु॑षा॒ यच्च॑ श्रो॒त्रेण॑ ।
 यद्रे॑त॒सा मि॒थुने॑नाप्या॒त्मना॑ ।
 अ॒द्भ्यो लो॒का द॑धिरे॒ तेजं॑ इन्द्रि॒यम् ।
 शु॒क्रा दी॒क्षायै॑ तप॑सो वि॒मोच॑नीः ।
 आपो॑ वि॒मोक्त्वी॑र्मयि॒ तेजं॑ इन्द्रि॒यम् ।
 यदृ॒चा साम्ना॑ यजु॑षा ।
 प॒शूनां॑ च॒र्मन् ह॒विषा॑ दिदी॒क्षे ।
 यच्छ॑न्दोभि॒रोष॑धीभिर्व॒नस्प॑तौ ।
 अ॒द्भ्यो लो॒का द॑धिरे॒ तेजं॑ इन्द्रि॒यम् ॥ 126 ॥

शु॒क्रा दी॒क्षायै॑ तप॑सो वि॒मोच॑नीः।
 आपो॑ विमो॒क्तीर्म॑यि तेजं इन्द्रि॒यम्।
 येन॑ ब्र॒ह्म येन॑ क्ष॒त्रम्।
 येनेन्द्रा॑ग्नी प्र॒जाप॑तिः सोमो वरु॑णो येन॑ राजा॑।
 विश्वे॑ दे॒वा ऋष॑यो॒ येन॑ प्रा॒णाः।
 अ॒द्भ्यो लो॒का दधि॑रे तेजं इन्द्रि॒यम्।
 शु॒क्रा दी॒क्षायै॑ तप॑सो वि॒मोच॑नीः।
 आपो॑ विमो॒क्तीर्म॑यि तेजं इन्द्रि॒यम्।
 अ॒पां पुष्प॑म॒स्योष॑धीना॒गुं रसः॑।
 सोम॑स्य प्रि॒यं धाम॑ ॥ 127 ॥

अ॒ग्नेः प्रि॒यत॑म॒गुं ह॒विः स्वाहा॑।
 अ॒पां पुष्प॑म॒स्योष॑धीना॒गुं रसः॑।
 सोम॑स्य प्रि॒यं धाम॑।
 इन्द्र॑स्य प्रि॒यत॑म॒गुं ह॒विः स्वाहा॑।
 अ॒पां पुष्प॑म॒स्योष॑धीना॒गुं रसः॑।
 सोम॑स्य प्रि॒यं धाम॑।
 विश्वे॑षां दे॒वानां॑ प्रि॒यत॑म॒गुं ह॒विः स्वाहा॑।
 व॒य॒गुं सोम॑ व्र॒ते तव॑।
 मन॑स्त॒नूषु॑ पिप्र॑तः।
 प्र॒जाव॑न्तो अशीमहि ॥ 128 ॥

दे॒वेभ्यः॑ पि॒तृभ्यः॑ स्वाहा॑ ।
 सो॒म्येभ्यः॑ पि॒तृभ्यः॑ स्वाहा॑ ।
 क॒व्येभ्यः॑ पि॒तृभ्यः॑ स्वाहा॑ ।
 दे॒वांस॑ इ॒ह मा॑दयध्वम् ।
 सो॒म्यांस॑ इ॒ह मा॑दयध्वम् ।
 क॒व्यांस॑ इ॒ह मा॑दयध्वम् ।
 अन॑न्तरिताः पि॒तरः॑ सो॒म्याः सो॑मपी॒थात् ।
 अपै॑तु मृ॒त्युर॒मृतं॑ न॒ आ॒गन् ।
 वै॒व॒स्व॒तो नो॒ अभ॑यं कृणोतु ।
 प॒र्णं वन॑स्पते॒रिव ॥ 129 ॥

अ॒भि नः॑ शी॒यता॑ग्ं र॒यिः ।
 सच॑तान्नः शची॒पतिः॑ ।
 परं॑ मृ॒त्यो अनु॑परे॒हि प॒न्था॑म् ।
 यस्ते॒ स्व इ॒तरो॑ दे॒व्याना॑त् ।
 चक्षु॑ष्मते शृण्व॒ते ते॑ ब्रवीमि ।
 मा नः॑ प्र॒जाग्ं री॑रिषो॒ मोत॑ वी॒रान् ।
 इ॒दमू॑ नु श्रेयो॑ऽव॒सान॒माग॑न्म ।
 यद्गो॒जिद्धं॑ न॒जिदं॑श्च॒जिद्यत् ।
 प॒र्णं वन॑स्पते॒रिव ।
 अ॒भि नः॑ शी॒यता॑ग्ं र॒यिः ।
 सच॑तान्नः शची॒पतिः॑ ॥ 130 ॥

वनस्पतावद्भ्यो लोका दधिरे तेजं इन्द्रियं
धामाऽशीमहीवाऽभि नशशीयतागं रयिरेकं च ॥ 14 ॥

सर्वान् यद्विष्णुणेन वि वै याः पुरस्ताद्देवां
देवेषु परिस्तृणीत सक्षेदं यदस्य पारैऽनागस
उदस्तांप्सीद्ब्रह्मं प्रतिष्ठा यद्देवा यत्ते
ग्राव्ण्णा यद्दिदीक्षे चतुर्दश ॥ 14 ॥

सर्वान्भूतिमेव यामेवाऽफस्वाहुतिं व्रतानां
पर्णवल्कस्सोम्यानामस्मिन् यज्ञेऽग्ने यो नो
ज्योग्जीवाः पुरोरजाः प्र ते महे ब्रह्मं प्रतिष्ठा
गार्हपत्यस्त्रिंशदुत्तर शतम् ॥ 130 ॥

सर्वाञ्छचीपतिः ॥

॥ हरिः ओ(३)म् ॥

॥ इति कृष्णयजुर्वेदीय तैत्तिरीय ब्राह्मणे तृतीयाष्टके सप्तमः प्रश्नः समाप्तः ॥